

Ivo Mijo Andrić

Vedre misli vode do slobode

Zbornik hrvatskih i ukrajinskih aforista

Ivo Mijo Andrić

VEDRE MISLI VODE DO SLOBODE

Zbornik hrvatskih i ukrajinskih aforista

2025. godine

Ivo Mijo Andrić
VEDRE MISLI VODE DO SLOBODE
Zbornik hrvatskih i ukrajinskih aforista

Nakladnici:

Udruga hrvatskih aforista i humorista
Digitalne knjige i autor

Za nakladnike:

Mladen Vuković
Nenad Grbac

Ilustracije:

Nađan Dumanić
Emil Strniša
Oleg Gutsol
Konstantin Kazančev

Ivo Mijo Andrić
**VEDRE MISLI
VODE DO
SLOBODE**

© Copyright Ivo Mijo Andrić. Sva prava pridržana.
*Ni jedan dio ove knjige ne smije se reproducirati u bilo kom obliku
ili na bilo koji način uklopiti u drugi rad, prenijeti u bilo koju formu:
bez pismenog odobrenja autora, uvažavajući sva autorska prava.*

*Posvećeno svim preminulim hrvatskim i
ukrajinskim aforistima, humoristima i
zapisivačima kratkih mudrih i vedrih misli*

Ivo Mijo Andrić

Pripremio: Ivo Mijo Andrić

Uredio: Nenad Grbac

© OLEH HUTSOL
"UKRAINA."

Uvodne riječi priređivača

Živimo u vremenu koje neće biti zapamćeno po epohalnim znanstvenim otkrićima i veličanstvenim povijesnim događajima. Pamtit će se po ratovima i pomorima slabijih od strane jačih i moćnijih i po tehničko-tehnološkoj primjeni i usavršavanju onoga što je otkriveno u dvadesetom i ranijim stoljećima. Obilježila ga je i nerazjašnjena pandemija korona virusa, kao i nastavak ranije započetog procesa globalizacije te širenja umjetne inteligencije.

U takvim okolnostima čovjek ne samo da ugrožava sebe i vrstu kojoj pripada, već ozbiljno prijete cjelokupnom živom svijetu i prirodi koja je osigurala njegov postanak i opstanak na najljepšem planetu Zemlji. Pod pojmom čovjek ovdje podrazumijevam ogromnu većinu ljudskih bića, ali i uski krug ekonomski, politički i vojno moćnih pojedinaca koji upravljaju svijetom i odlučuju o njegovoj sudbini. Oni su uzročnici svega dobrog i lošega što se događa ljudskoj civilizaciji, drugim živim bićima, ali i prirodi iz koje crpe sva bogatstva pretvarajući ih bespoštedno i pohlepno u vlastitu imovinu na štetu svih drugih stanovnika našega planeta.

Zapisujem ove riječi i konstatacije zgrožen ratnim stradanjem i razaranjem istočnog dijela Ukrajine, kao i Gaze u kojoj su stradali deseci tisuća nedužnih muškaraca, žena i djece. Sve je to plod ljudskog zla koje se ponavlja milenijima i stoljećima, i kome se kraj ne nazire u bliskoj, a ni daljoj budućnosti.

Pod teretom tih mučnih ratnih događanja, tokom 2024. godine pripremao sam zbornik hrvatskih i ukrajinskih aforista. Prihvatio sam se tog posla s namjerom da podsjetim sve nas kako, pored ružnog i tužnog dijela svijeta postoji i onaj drugi, većinski, koji ima dušu i kome, unatoč svemu, ne silazi osmijeh s lica. Ponekad teško

primjetan i sjetan, a češće vedar i optimističan, kako i priliči vrsti koja se zove ljudskom.

U pripremi zbornika veliku i neprocjenjivu pomoć pružio mi je velikan aforizma i satirične misli, Aleksandar Čotrić, koji je u godini prije agresije na Ukrajinu priredio i objavio, svake hvale vrijednu Antologiju ukrajinskog aforizma pod naslovom: „Smeh naroda“. Ta antologija, uz obimnu građu koju sam prikupljao godinama, pomogla mi je da priredim ovaj zbornik u obliku i sadržaju koji zaslužuje pažnju čitalaca. Ne toliko zbog zastupljenih autora, koliko zbog tematike i vremena u kojem je nastajala i u kojem će ugledati ovaj lijepi zemni svijet. Lijep za mnoge, ali i ružan za druge, ponajprije za Ukrajince i Ukrajinke. Pa onda Palestince i Palestinke te sve koji su izgubili svoje najmilije i ostali bez doma i krova nad glavom. Takva je zla sudbina zadesila milijune ljudi u ovom dijelu razuzdanog svijeta koji se stoljećima bori sa samim sobom. I sa svojim zlom koje ga izjeda spolja i iznutra.

O hrvatskom aforizmu i aforistima pisao sam u mnogim do sad objavljenim knjigama koje su dostupne čitateljima u elektronskom i tiskanom obliku, pa na ovom mjestu neću ponavljati ono što je već rečeno i zapisano. Dodat ću samo da je hrvatska aforistika doživjela stvaralački procvat otkad je pod kraj 2017. godine osnovana Udruga hrvatskih aforista i humorista. Od tada do danas, u izdanju udruge objavljeno je sedam godišnjih zbornika članova, sedam internacionalnih zbornika sa aforistima drugih zemalja i naroda te više desetaka i stotina pojedinačnih ili zajedničkih zbirki aforizama i humora. Zahvaljujući tome stvoren je respektabilan knjižni fond aforističkog i humorističkog stvaralaštva, kakav nije zabilježen u ranijim stoljećima.

Aforisti iz Hrvatske u tom relativno kratkom razdoblju postali su prepoznatljivi, ne samo na prostorima bivše zajedničke jugoslavenske države, već i diljem Evrope i svijeta. Vidi se to po brojnim nagradama i priznanjima koja su im dodijeljena na međunarodnim književnim natječajima, kao i po prisustvu na stranicama tiskanih i elektronskih listova i časopisa te međunarodnih zbornika i antologija.

Potvrđuju to ponajbolje i izabrani radovi koji su uvršteni na stranice ovoga zbornika. Pri izboru aforizama vodilo se računa o tome da oni budu novijeg datuma i da se ne ponavljaju iz ranije objavljenih zbornika i antologija. Isto tako, nastojala su se obuhvatiti sva područja ljudskog života viđena očima, odslušana ušima, produbljena mislima i ukrašena osmijesima, ne samo na licu autora, već i svih dobrih ljudi koji ih budu čitali i promišljali. Time je zborniku udahnuta snaga i ljepota duha stvaralaca kratke, vedre, mudre i duboke misli koja život, barem na trenutak, čini ljepšim i poželjnijim svakome čovjeku.

Stvaralaštvo ukrajinskih aforista šire je prikazano u pogovoru zbornika koga je napisao književnik i antologičar Aleksandar Čotrić, na čemu sam mu neizmjereno zahvalan. U njemu je dat analitički prikaz razvoja aforistike u Ukrajini, sa posebnim osvrtom na pojedine faze kroz koje je prolazila ta prijateljska država, od njenog ujedinjenja u SSSR, preko raspada tog saveza, pa do današnjih dana. Tu je odslikan put kakav je u istom razdoblju prolazila Hrvatska i njezini građani, uključivo i one koji su se bavili aforističkim i humorističkim stvaralaštvom. Razlike u nekim detaljima bile su evidentne, ali je generalno sve to bilo blisko, da ne kažem gotovo pa isto.

U pogovoru je i svake pažnje vrijedan tekst bivšeg ukrajinskog, rusinskog i srpskog novinara i književnika Mihala Ramača, koji je napisao sadržajan osvrt na stvaralaštvo ukrajinskih aforista u prošlom i sadašnjem vremenu. Time je na impresivan način prikazan i zaokružen buran period u povijesti ukrajinskog naroda u kome je djelovalo i djeluje na desetke i stotine stvaralaca aforističke, satirične i u najširem smislu mudre i duhovite kratke misli.

Zbornik hrvatskih i ukrajinskih aforista bilježi i žigoše jedno specifično doba ljudske povijesti, ostavljajući prostor za pečate vremena koje će tek doći. Kakvo će to vrijeme biti znat će i o njemu će pisati i suditi generacije koje će doći poslije nas, čija imena i djela tvore ovaj zbornik.

Neka vam je vedro i veselo čitanje te mudro i dubokoumno ljudsko promišljanje.

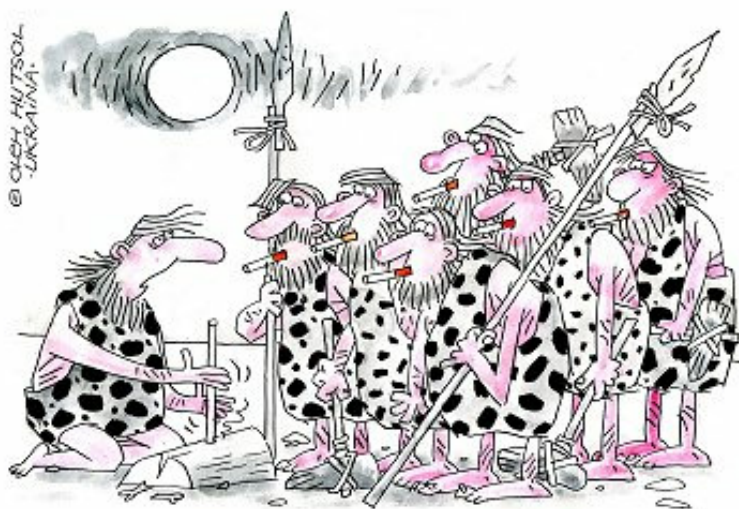
S poštovanjem i lijepim željama,

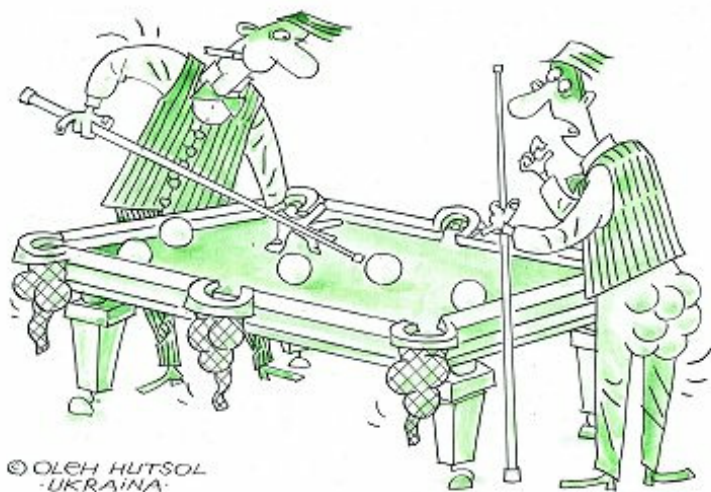
Ivo Mijo Andrić

© OLEH HUTSOL
UKRAINA.

© OLEH HUTSOL
UKRAINA.

MUDRE RIJEČI KNJIGU KRASE

Ivo Mijo Andrić (1948. Čanići, Tuzla) Aforist, pjesnik, esejist, književni kritičar, prozaist, dramski pisac, politolog i ekonomist. Živi i stvara u Zagrebu.

Plodovi mržnje su zreli, ali nikako da otpadnu.

Otkad su ga izabrali za vođu, on ne bira sredstva.

U posljednjem krugu stavili smo sve na kocku.

Praznoj glavi ni puna kapa nije od velike koristi.

Političari moraju proći sito i rešeto prije nego što završe iza rešetaka.

Dobri političari imaju politiku u malom prstu, a loši u srednjem.

Kad je država postala punoljetna, udala se za Evropsku uniju.

Da bi se odužili domovini, Hrvati se sve više zadužuju.

Žena mu je kao Bog. Za sve je mora moliti.

Najteži su oni, koji sve uzimaju olako.

Dok Ukrajinci s Rusima ratuju, Zapad im uz oružje nudi demokratiju.

Nije problem kad skrenemo s druma. Problem je kad skrenemo s uma.

Gelij Aronov (1932-2016, Kijev). Bio je pisac, liječnik, istaknuti znanstvenik i sveučilišni profesor. Objavio više znanstvenih i beletrističkih knjiga.

Sposobnosti su od Boga, ali su potrebe od majmuna.

Ako ima potrebe, a nema mogućnosti, onda nema ni sposobnosti

Godine uzimaju svoje, a mi smo mislili da je sve naše.

Što su redovi zbijeniji, to je teže disati

Ne plašite se glasina, istina je strašnija.

Dmitro Arsenič (1938). Aforist, humorist i prozni pisac.

Laskanje je verbalno mito.

Grešnik se kaje da bi oslobodio dušu za nove grijehе.

Plašimo se grmljavine, mada munja ubija.

Život je dobar učitelj, ali nije svaki njegov učenik.

U aforizmu je sve jasno, ali dosta se razjasni i kasnije.

Poštujte tuđe živote, ali ne toliko da biste ih prisvajali.

Svinje ne umiru od starosti.

Kad dokrajči čovjeka smrt i sebi izriče smrtnu presudu.

Josip Balaško (1941, Brezovica). Piše poeziju i prozu za djecu i mlade, aforizme, humoreske, priče i romane. Objavio više desetaka knjiga. Priredio je antologiju hrvatskog aforizma.

Kad izuzetci društva pišu pravila, onda ih samo izuzetci poštuju.

U paklu su počeli kažnjavati povratkom na Zemlju.

Strpljen-spašen i dalje je u velikoj opasnosti.

Mekan je da bi bio nečiji kamen spoticanja.

Prevelika skromnost je – siromaštvo.

U praznim glavama kao da praskaju – implozije.

Misaoni plićaci puni su utopljenika.

Premda je šutio svi su znali što time želi reći.

Tajanstven nije onaj koji šuti, već onaj koji kaže manje nego da je šutio.

Dvolična osoba ne prepoznaje u kojoj je – falsifikator.

Ima li smisla toliko toga znati, pa da tek tada shvatiš da ti toliko – nije trebalo.

Smrt ga nije htjela, a bio je u situaciji kad mu je to bila najveća – želja.

Ivan Bašić (1960, Split). Diplomirani kriminalist. Piše poeziju, crtice i aforizme. Objavio četiri knjige. Živi i radi u Splitu.

S kurjim okom možeš vidjeti i najdalje zvijezde.

Potrebno je svakodnevno umirati da život ne dođe u pitanje.

Trčao je za njom nagnan željom da hodaju.

Nitko nije postao lopov preko noći.

Muljao je, muljao...pa zaglibio.

Svuda je klizavo. Svi podmazujemo.

Zdrav sam. Jedem raznom**mrsno**.

Tko odgaja remenom, spadnu mu hlače.

Zatvori su nam prepuni kriminalaca. Na političkoj sceni je još veća gužva.

Ugradili mu stent. Sad je stentan.

Plaćaj gotovinom, ili si gotov.

Zoran Bašić (1957, Imotski). Piše aforizme, poeziju, tekstove za glazbu i sklada. Živi i stvara u Podstrani kraj Splita.

Ako teškoće ne prebrodimo, nećemo ih ni preplivati.

Posljedice – posljednjima.

Ako silnici drmaju zemljom, katastrofe su normalna pojava.

Kad se političari malo zaigraju nastaje velika prljava igra.

Sluge pokorne! A vladaju.

Ne pušim kao Turčin. Sada pušim kao većina Hrvata.

Njihova ograničenost ne ograničava njih, već druge.

Nisu svoji! Govore da su naši.

Jedinstveni smo. Nikad više bratstva i jedinstva.

Redovito tipujem za loše tipove.

Tamo gdje seks nije grijeh, svi su bezgrešno začeti.

Jurij Baziljev (1943). Piše prozu, humorističko-satirične misli i stručne knjige. Radio je kao profesor na tehničkom fakultetu. Objavio više knjiga. Živi i djeluje u SAD.

Aforizam je striptiz misli.

Izvor zagađenja često se krije u samom izvoru.

Slava palim za otadžbinu u borbi protiv države.

Posipaj glavu pepelom. Lovorike će biti bujnije.

Mrak se širi brže od svjetlosti.

Slobodno je samo padanje.

U masi se i narod lako izgubi.

Citat je proteza misli.

Čovjek – eksplozivna smjesa tijela sa dušom.

Koliko se država raspalo od eksplozije patriotizma.

Dobrovoljnom ropstvu prijeti nasilna sloboda.

Pod maskom je lakše govoriti otvoreno.

Poslije nas potop! A šta će biti poslije vas?

Na izborima pobjeđuje većina, a gube pojedinci.

Ideje su besmislene dok se ne sprovedu u život.

Zastava se može uprljati i poljupcima.

Ni jedna duša nije jednodušna.

Tijesno povezani lako se inficiraju.

Put do Golgote popločan je kamenom mudrosti.

U bolesnom društvu zdrav razum smatra se dijagnozom.

Đuro Bel (1953, Čakovec). Piše poeziju, satirične aforizme i mudre izreke na kajkavskom narječju. Objavio više knjiga poezije, humora i aforizama. Predsjednik je Zrinske garde Čakovec.

Nebremski mi nikak biti Švicarska, preveć lukji ga v našim zakonima.

Denesso i pajdašikak mobiteli; zabadav jiv dobiš,
a čuda koštajo ak ji vnucaš.

Smrt je nagrada za životno delo, zato si jo ostavljamo za kraj.

Morate priznati; pošte jaki so negda čuda meje krali!

Naša banka je odišla vu stranjske roke, naši peneziruon tak!

Niti na burzi dela ga ne pravice,

Tam so zapisani i oni šteri so več zdavnja otpisani.

Poštejak i bedak so ne isti, poštejak je vekši bedak.

Celo živleje je nikaj ne delal, ali so rekli kak je nagrada za životno delo došla v prave roke.

Da so se žene ne slekle nigdar Pitagori nej trokotpal na pamet.

Neje lefko biti političar, ali se splati.

Da ga ne vraga ne bi mi niti Bože kanucali.

Dok je car gol unda je već i vrag svoje odnesel!

Boks je prav za pravs pominek v rukavicama!

Jurij Bereza (1955.) Aforist, satiričar i novinar.

Lirika treba da dira dušu, a satira jetru.

Stvorio je rajski kutak prodavši dušu đavolu.

I bezglavi rado primaju lovorov vijenac.

Po pravilu, ljudi kratke pameti imaju duge prste.

Bojte se onih koji se ničega ne plaše.

Pošto je prespavao život, otišao je na vječni počinak.

Josip Biloskurski, književnik

Niko ne traži pomoć kad tone u močvaru vlasti.

Može li moralno blato izlječiti naciju.

U znak protesta zalupio je vratima. Toaletnim.

Ako želite živjeti duže, liječite se kod kuće.

Da li ćemo moći izgraditi zemlju nakon izgradnje demokratije.

Tako prilježno učimo od drugih da se klonimo vlastitog mišljenja.

Ispostavilo se da je Ukrajina strateški interes Rusije, a ne obrnuto.

Svetislav Biljanović (1936, Drvar, BiH). Aforist, humorist i satiričar.
Živi i stvara u Zagrebu.

Imamo dovoljno glasnogovornika, ali nemamo dovoljno jasnogovornika.

Niti vjernici ne vjeruju malim bogovima.

Veni, vidi, viči!

Utopija je vjerovati u besklasno i beskamatno društvo.

Bez humora je teško živjeti, a od humora još teže.

Izletio je iz zavoja. Sad je u gipsu.

Od svih jezika najprije nauči držati jezik za zubima.

Na dobrom smo putu. Jedino ne znam je li smjer pravi.

Što je više moćnih, to je više bespomoćnih.

Za manjinu je Hrvatska obećana zemlja, a za većinu je zemlja obećanja.

Volim ljeto. Hodam gol i bos, a ljudi misle da sam turist.

Neki dužnosnici imaju široke vidike i uske interese.

Neki su se prošlosti odrekli, ali ne i onog što su u prošlosti stekli.

Ateisti ne smiju griješiti, jer nemaju od koga tražiti oprost.

Neki se zalažu za Hrvatsku regija, a neki za Hrvatsku privilegija.

Florijan Bodnar (1942.) Književnik, aforist, humorist, satiričar.

Jedinice rade, a nule obavljaju dužnosti.

Zašto smo etiketirani ako nemamo cijenu?

© OLEH HUTSOL
- UKRAINA.

Sudbina se smije onima koji se šale s njom.

Siročad se rađaju iz ljubavi vođa prema narodu.

Kain se Kainom izbija.

Imamo nad čim da se zamislimo jer smo pred ponorom.

Ako novac nema miris, kako ga onda žene namirišu?

Nemaju više što da prodaju pa prodaju sebe.

Samo moljci ne vole pljeskanje.

Savješću trguju oni koji je nemaju.

Nema loših doktora. Postoje samo skupe bolesti.

Drago Bosnić (1951, Opatija). Diplomirani je pravnik. Piše poeziju, glazbene tekstove i aforizme. Objavio sedam knjiga pjesama i dvije knjige misli i aforizama. Živi i stvara u Zadru.

Široke horizonte zaklanjaju uski ljudi.

Najradije bi se vratili oni koji poruše sve mostove za sobom.

Pravda se ne traži, ona se istjeruje.

Jedni se prave, a drugi su pravi.

Ne možete istinu skresati u lice onima kojima ste uvijek iza leđa.

Veliki grizu male, a mali sebe.

Obično su nasmiješeni oni koji se boje pokazati zube.

Najplodnije tlo za mržnju je pepeo ljubavi.

Najteže se poskliznuti gdje je sve podmazano.

Čovjek se karakterom otkriva, obrazovanjem skriva.

Mnoge zvijezde kasno shvate da su meteori.

Tko nema u sebi, nađe u drugima.

Čovjek je najopasniji kad se povuče... u sebe.

Lažni sjaj bode oči.

Ivan Boždar (1936, Gradište kod Županje – 2020, Zagreb). Pisao pjesme, priče, aforizme, dramske tekstove i znanstveno popularne crtice za djecu, mlade i odrasle. Objavio više knjiga, od čega dvije zbirke aforizama. Prevođen na više jezika. Nagrađivan za književno stvaralaštvo.

Lijepe riječi i gluhi čuju.

Prošlost vuče čovjeka za jezik, a sadašnjost za nos.

Ni ljudožderi ne vole sirove ljude.

Na glavi mu kapa, na pameti ništa.

Pametni žive od poreza na budale.

Ako ništa ne mislite, nećete se morati predomisлити.

Glavna uloga statista je da šute.

Dirigenti su narodu uvijek okrenuti leđima.

Zasjedanja su uvijek nekakve zasjede.

Sitni interesi donose ponekad krupne dobiti.

Njima pucaju vidici, narodu leđa.

Ni jedna ruka pomirenja nije prazna.

Ivan Bradvica (1949. Veljaci, BiH). Diplomirani je inženjer građevinarstva. Objavio je četrdesetak stručnih i znanstvenih radova iz geotehnike te šesnaest knjiga pjesama i osmislica. Živi i stvara u Zagrebu.

Divota

Divota je biti kreator svog života.

Dolazak

Kad prođe prolaznost, sebi si došao.

Kombinacija

Ljubav i volja za život kombinacija najbolja.

Mudar

Mudar zna kako drugi mudrijaše.

Razlomak

Magični sam razlomak: u brojniku ja, a u nazivniku prošlost.

Stvaranje

Praksa Zemlje stvara teoriju Neba.

Umemoriti

Ono što si umemorio takvim si se stvorio.

Umjetnici

Hrvati imaju mnogo osamljenih umjetnika.

Čistoumac

Čistoumac je rijetka krijesnica u mraku života.

Čuvanje

Ne čuvati plemeniti dio sebe je izgubiti svo blago.

Gazda

Priroda je ćudljiv gazda vazda.

Kora

Koža ili kora svakog stvora nutrinu čuvat mora.

Valentin Čemeris (1936.) Aforist, književnik.

U moru ravnodušnosti nema bura ni oluja.

Tko prezire svoje bogove, mora se klanjati tuđima.

Niko ne zapovijeda narodu kao njegove sluge.

Lanci uvijek žele ujedinjenje.

Mrtva dogma, a tako živahna.

Zahvalna slušaoca tražite u sebi.

Oftamolog ne može pomoći onima kojima istina bode oči.

Ponovljene greške postaju pravila.

Volodimir Černjak (1941-2021.) Aforist, pisac, profesor i političar.

Ako ste dio rješenja, imat će te probleme.

Što manje misliš, to imaš više istomišljenika.

Sumnjam, dakle, mislim.

Hram istine gradimo od kamena spoticanja.

građanin ima državu, a patriot domovinu.

Što više čovjek zna, može više da zaboravi.

Sretan je onaj tko ne zavisi od sreće.

Snaga volje daje volji snagu.

Zajedničko ljudima jesu razlike među njima.

Popularnost je umjetnost skandala.

Radi ono što voliš i voljet ćeš ono što radiš.

Jedne mijenja istina, drugi mijenjaju istinu.

Mi nemamo vlast. Vlast ima nas.

Volite Ukrajinu u sebi, a ne sebe u Ukrajini.

Živi za ono za što vrijedi umrijeti.

Jozo Čizmić (1958, Split). Redovni je profesor na Pravnom fakultetu u Splitu. Objavio devet knjiga misli i aforizama. Dobitnik više nagrada i priznanja za aforizme.

I ateisti u braku vide svoga Boga.

U ljubavnom trokutu muž je tupi kut.

Žena može zagorčati život i dijabetičaru.

Imao je brak kao u filmu. Prepun nasilja.

Homoseksualcima i prijatelji i neprijatelji okreću leđa.

Lakim ženama težište je u ležištu.

Najugodnije sredstvo za spavanje su – lovorike.

Za minutu govora dobio je minutu šutnje.

Pametna zna čitati između tiskarskih pogrešaka.

Neki se umjetnici služe pseudonimom kako ne bi blatili svoje ime.

Aforističari su romanopisci bez kondicije.

Ne gubi nadu. Sretni nalaznik neće ti je vratiti.

Spavaj na prsima. Bit ćeš svoj na svome.

Mostovi prijateljstva imaju sve manju nosivost.

U vremenu smo kad se stvara prošlost.

Dobro su nam poznate namjere neprijatelja, ali ne i naše.

Novac nije najvažnija stvar, ali se bez njega ne mogu dobiti one najvažnije.

Rostislav Docenko (1931-2012.) Aforist, humorist, književni kritičar i prevodilac.

Ograničeni ne znaju za granice.

Novac otvara sva vrata, uključujući i zatvorska.

Voljeti bližnjeg lakše je kad je on daleko.

Aforizam je ono što se čita do kraja.

Da biste zaboravili morate imati dobro pamćenja.

Pilatovski perući ruke, prljamo dušu.

Kvantitet se pretvara u nekvalitet.

Novac nema miris jedino onda kad ga nemamo.

Naprijed se može ići i kretanjem unazad.

Ćutati možete i na sav glas.

Sa stanovišta trenutka vječnost ne postoji.

Konkretna istina ponekad je apstraktan pojam.

Valentin Domilj (1936.) Aforist, pisac i psihijatar.

Novac ne smrdi za razliku od onih koji ga puno imaju.

Ništa ne odaje težinu kao novčana masa.

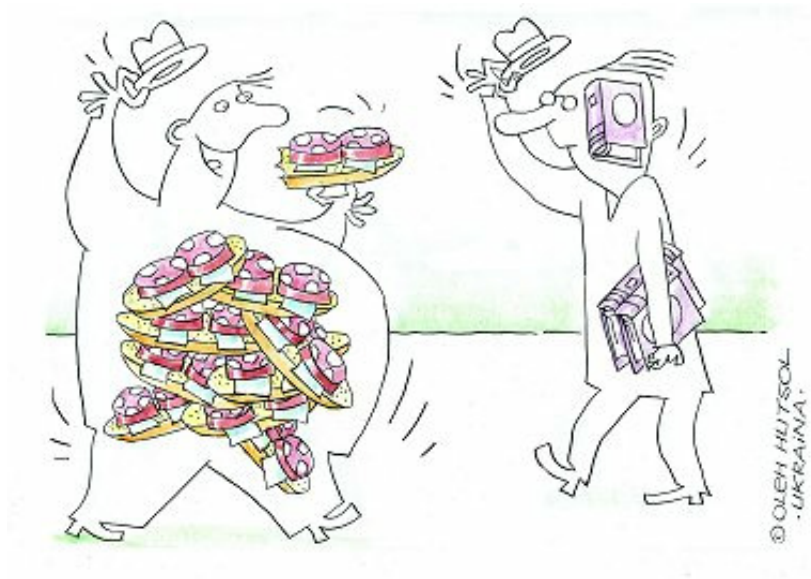
Mesije dolaze i odlaze, a Jude ostaju.

I u porodičnom krugu svako ima svoj ugao.

Pametnih ima više. Zato su glupi uočljiviji.

I vječna ljubav postoji samo do groba.

Jedni žive po pravilima, a drugi po njihovim izuzecima.

I iza mračnih djela mogu postojati svijetle ideje.

Čekala su ga velika djela. Ali ga nisu dočekala.

Gdje postoje zločini bez kazne, postoje i kazne bez zločina.

Ubijajte vrijeme dok ono ne ubije vas.

Oleksij Dominicki (1947.) Književnik i povjesničar.

Ako su ruke zauzete radom, dlanovi nemaju kad da svrbe.

Tko ima puna usta ne govori protiv.

Ako je svako za sebe, onda ni Bog ne može da brine o svima.

Sreća nije u novcu dok novca ima dovoljno.

Šta vrijede grane vlasti, ako na njima ništa ne rađa.

Tamo gdje tapkaju u mjestu ništa ne raste.

Orlovi gledaju dole samo dok traže plijen.

Nepotkupljivi sudci su najskuplji.

Kada zakoni ćute, govori gomila.

Za zemlju se bore oružjem, a za narod riječima.

Da biste u paklu živjeli kao u raj, morate biti đavo.

Ponekad da bi te čuli moraš da zašutiš.

Više govore kada ništa ne kažu.

I utaban put može dovesti u blato.

Bilo koja suma bolja je od beskrajne zahvalnosti.

Ivan Drač (1936, Teližinci - 2018, Kijev). Pjesnik, aforist, scenarist, dramaturg, prevodilac, političar i ukrajinski poslanik.

Nama neprijatelji nisu potrebni. Mi smo sami sebi neprijatelji.

Svaki Ukrajinac vrijedi za troje: jedno misli, drugo govori, treće radi.

Tko spava na zemlji, ne boji se da će pasti.

Oko sokolovo za dan, sovino oko za noć.

Ako se čovjek ne podigne s koljena, neće daleko stići.

Bog će postaviti sve na svoje mjesto, a ti mu u tome pomози.

Jandre Drmić (1955, Vrilo. Tomislavgrad). Piše aforizme, epigrame, humoreske i satirične priče. Objavio osam knjiga humora i

aforizama. Dobitnik više nagrada za aforističko stvaralaštvo. Živi i stvara u Zagrebu.

Nikad nisam bio kadar biti kadar.

Nisam ambiciozan. Fali mi odskočna daska u glavi.

Mogao bih biti svetac, ili akademik. Jednako sam beskoristan,

Zabrinut sam. Kasni mi depresija.

Spominju mi demenciju, a ja se ne sjećam da sam čuo za takvo što.

Od nemoći dobra mi je zlo.

Izdao sam domovinu! U vlastitoj nakladi.

Kojoj struji pripadam? Slaboj struji.

Nekad se osjećam slabo, a nekad umno. Jednom riječju, slaboumno.

Ne, nisam nadaleko poznat. Ni blizu.

Žena me izdržava. Ja samo dajem pare.

U kliniku sam došao kao naručen.

Tražim srodnu dušu. Plaća po dogovoru.

Volim prirodu. Najradije pijem sa šumarima.

Preksinoć sam sanjao da pijem rakiju.

Sinoć sam ostvario svoj san.

Dao sam prilog danu nepušenja. Razbio sam pepeljaru.

Psujem samo za potrebe lijepe književnosti.

Ne pada mi na pamet raditi na sebi. Pa. Ja sam u mirovini.

Ne radim ništa. U tome je tajna mog uspjeha.

Dragutin Dubravčić (1950, Zaprešić). Aforist, humorist, pisac, slikar, kipar i karikaturist. Objavio desetak humorističko-satiričnih knjiga. Živi i stvara u Zagrebu.

Ne brine me što isto ne mislimo, nego što jednako ne osjećamo.

Ljubav mnogima praznog srca – ne sviće!

Istina je vrlo gorka stvar i ne podnosi je svaki želudac.

Društvene mreže su korisne; većina tu liječi svoje frustracije.

Žene su zarobljene zlatnim nitima mobitela.

Samo Internet može u isti tren biti, i genijalan, i glup.

Tko želi ženi napakostiti neka joj skrije mobitel.

Kajanje je neočekivani priziv savjesti.

I misao može zapeti u grlu.

Dugovječnost je genetika, a dugomarnost je navika.

Jevgen Dudar (1933.) Aforist, satiričar i publicist.

Zašto ne biti Bog kad ti se mole?

Nisu svi koji mirišu na tamjan – sveci.

Za besmrtnicima se plače.

Što je kičma savitljivija, vrat je deblji.

Bože, kako je grešno uvijek biti pravedan.

Smijeh nije grijeh, ali povremeno se treba ispovjediti zbog njega.

Svi mi postajemo sveci kad više ne možemo grijehiti.

Svaka epoha ima svoje kraljeve i klaune.

Protiv nečasnog protivnika sve metode borbe su časne.

Ubijao je vrijeme dok ga vrijeme nije ubilo.

Ante Dukić (1867, Kastav – 1952, Zagreb). Pisao je pjesme, aforizme i bavio se glazbom. Radio je kao učitelj i prosvjetitelj.

Mudrac se niskim ne nadmudruje.

Sirotinju pomaže najiskrenija sirotinja.

Čuvaj se onih kojima je domoljublje zanat.

Od prevelike gorljivosti čovjek može izgorjeti.

Mladost pije, starost plaća.

Ne živi za novac, i ne budi nikad bez njega.

Šutnja je za prazne glave najbolje kapa.

Naš čovjek koji nije čovjek, ne smije biti baš.

Mudrost je izvući se iz stupice, a još veća ne pasti u nju.

Najveći si gospodin kad si sam sebi sluga.

Radi neumorno – to jest – nikad do umora.

Tko se u vinu kupa, u vinu se i utopi.

Nađan Dumanić (1962, Split). Piše aforizme, pjesme, eseje, fjabe, sulace, kolumne i šale na splitskoj čakavici. Objavio više knjiga. Uz pisanje bavi se crtanjem karikatura. Nagrađivan za spisateljsko i crtačko stvaralaštvo.

Dobio je svojih 5 minuta, nažalost svaka od njih je bila žuta.

Ne znamo tko stoji iza njega, ali znamo da on stoji ispred svih.

Koji ti je najdraži književni događaj? - Uknjižba stana.

Svadio se sa životom, znači pomirio se sa sudbinom.

Otkada je skratila suknju, živi na visokoj nozi.

I Vatikan se bori protiv uzrečice: blud s tobom.

Tek posmrtno je zaživio.

Kažu da je prije bilo puno bolje. Što prije to bolje.

Staviš li sve na kocku, kocka lako postane kugla.

Remek (zlo)djelo.

Između svega je tanka linija, zato ja uvijek povučem debelu crtu.

Pratio sam ženu u šopingu, osjećam se tako potrošeno.

Hrvati su uznički narod, prije su nas hapsili, sad nas uhićuju.

Lako štivo vrvi teškim riječima.

Znaš li kombinaciju za ovaj sef? Znam: dugi štapin i kratki fitilj.

Narod je uvijek na rubu događaja, toliko o događanju naroda.

Oleksandr Gačev, aforist, humorist, satiričar, prozni pisac

Lošem boksaču sve piše na licu.

Dobar apetit nije povod za loš ukus.

Ako vas novac ne raduje, znači da ga imate malo.

Nekima ljubav daje krila, a nekima rogove.

Najbolje sredstvo za odvikavanje od ljubavi je brak.

Najteže se sakriti iza svojih leđa.

Život nije film. Nema rimejk.

Kad bi šutnja bilo zlato, sve bi ribe bile zlatne.

Danas je čak i duhovna hrana genetski modificirana.

Putevi ka sreći uvijek su u lošem stanju.

Danas čak i vrijeme liječi samo za novac.

Život nije samo jednosmjernan, već je i slijepa ulica.

Penzija je kao mjesec. Svima sija a nikog ne grije.

Nije dovoljno ući u biznis. Treba znati iz njega i izaći.

Najduže žive oni koji svakog dana umiru od smijeha.

Zlatko Garvanović (1961, Vinkovci). Aforist, humorist, satiričar, fotograf i skulptor. Objavio više knjiga aforizama. Živi i stvara u Dugom Selu pokraj Zagreba.

Kruhom protiv uhljeba!

Jedni zaključuju, a drugi dolaze do zaključka.

Otišlo mi je grlo u jagode.

U snu su mi se otvorile oči.

Najviše je zaradio kad mu je banka propala.

Oružje zastarijeva, ali zločin ne.

I atesti mogu biti vjerodostojni.

Oguglao je i bez kompjutora.

Umjesto u krilo, sjela mu je na račun.

U krilu domovine spavaju zastupnici.

Siromašan sam, ali bogato sanjam.

Kad više nije imao novaca, razmijenio je mišljenje.

Izlaz za nuždu Vlada traži kod birača.

Lako je preživjeti u divljini; preživi ti u gradu!

Pisanje je neopisivo.

Nikolaj Gogolj / Mikola Hoholj (1809, Soročinci, Ukrajina). Književni klasik, romansijer, dramski pisac, publicist i etnograf. Preminuo u Moskvi 1852. godine.

Šta je život? To je rušenje snova pred stvarnošću.

Umjetnost je pomirenje sa životom.

Strpi se Kozache, bit ćeš Ataman.

Kad Engleska šmrče duhan, Francuska kiše.

Podsmjeha se plaše čak i oni koji se ničeg drugog ne plaše.

Nikad se ne treba hvaliti budućnošću.

Nema ništa prijatnije nego dugovati samome sebi.

Pisac ima samo jednog učitelja: same čitaoce.

U književnom svijetu nema smrti.

Volodimir Goloborotko (1940-2019.) Pisac, aforist, humorist, satiričar i novinar.

Samo se bezgrešni iskreno kaju.

Volite istinu, ali ne samo o drugima.

Tko je sebi neprijatelj posebno je opasan za druge.

Sjedinjene je lakše svezati.

Svako začće je bezgrešno ako se rodi dobar čovjek.

Kolektiv istomišljenika: Svako misli na sebe.

U budućnost stižu samo ostaci prošlosti.

Aforizam je pažljivo redigiran roman.

Dogme žive zato što su mrtve.

Ne zateži prijateljske veze.

Slaba satira je kleveta stvarnosti.

Kada lav ćuti bolje je da ga ne prekidate.

Zabranite religiju i nauka će postati opijum za narod.

Pisac postaje veliki kad počnu zarađivati na njemu.

Mi smo ateisti u pogledu stranih bogova.

Istina se ne mijenja. Mijenjaju se dokazi.

Uz dobra sredstva ciljevi nisu potrebni.

Samo u kolektivu ništavilo dobiva na snazi.

Ivan Grahovec (1946, Mačkovac, Čakovec). Aforist, humorist, pjesnik, prozaist i karikaturist. Osnivač je i glavni urednik humorističkog e-časopisa 'Apolon'.

Tražim kolegu za jutarnju šljivovicu, ako je ima.

Pilot putničkog aviona traži stjuardesu; moguć i brak.

Dama traži kuhara za zajedničku večeru.

Bog mora voljeti i glupe ljude, tko mu je kriv što ih je stvorio.

Za prvi dojam nema druge prilike.

Svako tko kaže da mu novac nije bitan, laže.

U današnje vrijeme lopovi izgledaju poput gospode, a gospoda poput lopova.

Na kraju krajeva svi mi mijenjamo ovaj život za vječni, htjeli to ili ne.

Najiskrenije se smiju oni koji se znaju smijati sebi.

Postoje prijatelji koji su spremni biti uz vas do vašeg posljednjeg centa.

Ljudi uče cijeli život, a tek na kraju shvate da nisu naučili pobijediti smrt.

Groblje: Mjesto s kojeg se samo živi vraćaju kući.

Josip Grgić (1939, Vranjic). Piše poeziju, prozu, aforizme i epigrame. Objavio više knjiga pjesama, humora i aforizama. Nagrađivan za aforističko stvaralaštvo. Živi i djeluje u Splitu.

Biti pijan od vina je ludost; od politike – glupost.

Tko glavu napuni vinom, znači da mu je bila prazna.

Kad su mladi u krčmi, roditelji se za njih mole u crkvi.

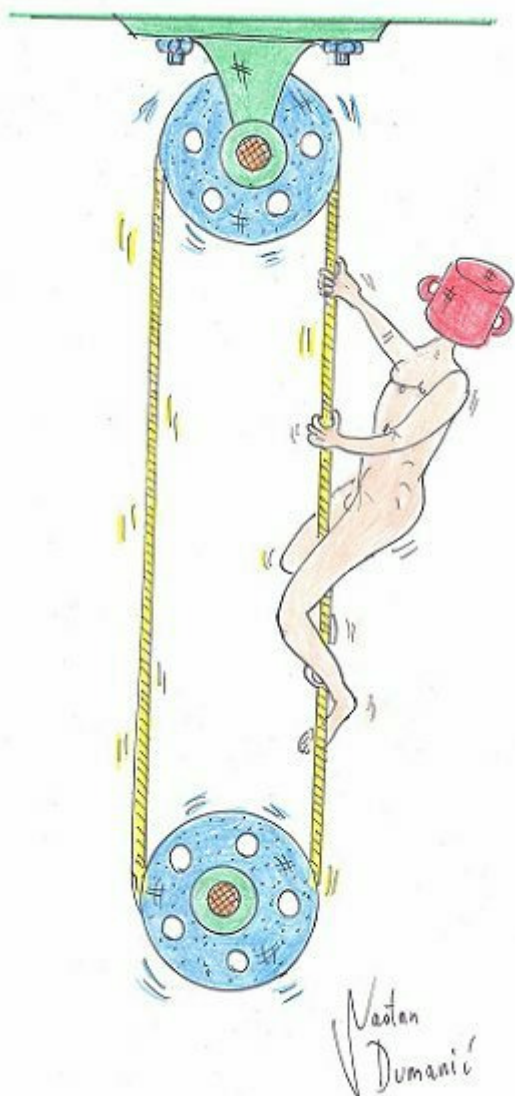
Nužnost mijenja svijet.

Političari bez cilja mete su naroda.

Svaka država strada ako u njoj nema rada.

Manje je dilema gdje bogatstva nema.

Tko se nahrani znanjem sit je cijeloga života.

Dugi govori nude male poruke.

Mali Hrvati su stvorili Hrvatsku, a veliki su je rastrojili.

Kad istina ispliva, mnogi potonu.

S više liberalizma, bliža je kataklizma.

Viktor Gubarev (1956.) Aforist, pisac, povjesničar.

Dobro ponavljanje ima loše pamćenje.

Svako ima svoj put, ali svi imaju isti kraj.

Srce i bije zato što je zatvoreno u grudima.

Kad čovjeku ponestane fleksibilnosti, počinje da se lomi.

Dok je talent izgarao na sceni, publika je ključala i isparila.

Najslabije od svih osjećanja je osjećanje dužnosti.

Granice dozvoljenog jasno su određene, ali ih nitko ne čuva.

Bezubi ljudi gutaju uvrede, zubati one koji ih vrijeđaju.

Abdurahman Halilović Ahil (1958, Koraj, BiH). Aforist, humorist, satiričar. Objavio više knjiga aforizama. Dobitnik više nagrada i priznanja za aforizme. Živi i stvara i Rijeci.

Kad mi žena pametuje, ja poludim.

Žena mu je kao kruh. Sve komšije zasiti!

Život mi prolazi sportski; malo u ofsajdu, malo u autu.

Javna sam osoba; tko god me zove, ja se javim.

Našla je zlatnu sredinu- udala se za bogataša.

Sredio je kuću kao apoteku. I razbolio se.

Sve je čisto kao suza. Ne znam zašto plaču.

Kod mene je kao na birou; nitko ne radi.

Koji li je prostak politiku nazvao kurvom?

Ni sa jednim nije uživala... kao sa dvojicom.

I ja sam u igri. Driblaju me.

Duh se uznemirio. Ne daju mu iz boce.

Klonuo je duhom - drži se boce.

Svako ima svoju priču. Treba samo naći izdavača.

Viktor Ignjatenko, aforist, humorist, satiričar, književnik.

Jedni pametno govore, drugi pametno šute.

Nikada nije gubio razum, jer ga nije imao.

Narodu "sloboda govora", oligarsima – sloboda djelovanja.

Smiješno je zarađivati na smijehu.

Ljubav je tajna dok vaša supruga ne sazna za nju.

Svi lažu, ali svi ne vjeruju.

Kritika odozdo završava se kritikom odozgo.

Nama su dali slobodu, za sebe su zadržali zemlju i tvornice.

Po našim bespućima kriza neće daleko stići.

U SSSR-u partija je vodila ljude, sada ih partije zavode.

Svijetla budućnost svakog dana je sve mračnija.

Koliko je muškaraca potonulo u dubokim dekolteima.?

Političarima i komičarima zajedničko je što ljude dovode do suza.

Što je koalicija šira, više je uskih grla.

Savo Ilić (1932, Potpeć, Tuzla). Aforist, humorist i prozni pisac. Objavio desetak knjiga aforizama i proznih zapisa. Dobitnik brojnih priznanja za doprinos društvenom razvitku. Živio je u Puli, gdje je preminuo 2021. godine.

Kod nas vlada apsolutna sloboda govora.

No, nećemo o tome na javnom mjestu.

Teško je ocijeniti tko je kod nas luđi,
kad se o tome izjašnjavamo jednom u četiri godine.

Predsjednica je Hrvatima obećala švicarski standard.
I ispunila je obećanje svima koji žive u Švicarskoj.

Kod nas je školstvo besplatno. Džaba smo se školovali.

On je najpristojniji zastupnik u Saboru.

Za četiri godine mandata nije ni riječ progovorio.

Bez dobrog alata, nema ništa od najstarijeg zanata.

U procesu restitucije otišli smo u prostituciju.

Kako će se naoružati do zuba oni koji zube drže u čaši?

Kriminalci propjevaju uz dobru policijsku pratnju.

Do željenog cilja najbrže stignu oni koji sjede u fotelji.

Danko Ivšinović (1957. Mrkonjić Grad). Aforist, epigramist, humorist, satiričar, pjesnik, kolumnist, publicist i akademski glazbenik. Objavio više knjiga humora, satire, epigrama i aforizama. Nagrađivan. Živi i stvara u Gospiću.

Samo vi obećavajte! Imamo mi smisla za humor.

Pao je iz mehanike. Učio je mehanički.

Ako si dobar kao kruh, smazat će te već za doručak.

Aforizam nije teško napisati. Teško ga je smisliti.

U šahu se prvo žrtvuju pješaci, a u politici birači.

Desetak posto Hrvata žive kao bubreg u loju, ostali su na dijalizi.

Od kada je počeo piti duple, ranije ga donose kući.

Susjedu je crkla krava ali je, nažalost, bila osigurana.

Na dijete sam. Debelo se mučim.

Uvedena je nova rubrika: „Vi pitate, mi ogovaramo“.

Tko nikog ne jebe, jebe sve oko sebe.

Medvjed je gazda u šumi. On jedini nosi bundu.

Tesla nije bio ni za desnu ni za lijevu struju, već za izmjeničnu.

Ako si miran kao janje, ošišat će te kao ovcu.

Prestat ću pisati, čim me pročitaju.

Svećenici su pastiri koji imaju i ovce i novce.

Piše dobro. Ne piše mu se dobro

Ropstvo je ukinuto! Brak još nije.

Natalija Ivankov, književnica.

Moćan pokazuje zube, a slabi jezik.

Čovjek može sve. Posebno dok se pretvara da može sve.

Intelektualac o drugima misli bolje nego drugi o njemu.

Panjevi imaju jednu prednost – ne plaše se groma.

U svoju figuru najviše gledaju šahisti.

Čaj je štetno piće jer se uz njega jedu razni slatkiši.

Kad nema šta ponuditi, vlada obećava bolju budućnost.

Grigorij Jablonski (1939.) Aforist, humorist, veterinar.

Demokracija je vlast naroda. Ali, nad kime?

Vučji zakoni važe samo u prisustvu ovaca.

Krivulja blagostanja naroda do kraja je iskrivljena.

Narod nije nosilac vlasti, već vlast nosi na svojim leđima.

Od očeva nacije nećete dočekati alimentaciju.

Ni inkvizicija se nije sjetila udaranja po džepu.

Bezbojni političar lako se ofarba u svaku boju.

Martin Jakšić (1931, Stari Mikanovci). Aforist, humorist i sakupljač slavonskog jezičnog blaga. Objavio više knjiga. Živi i stvara u Zagrebu.

Ako je seks bračna dužnost nije čudo što smo toliko zaduženi.

Ako ateisti ne slave Božić, ni penzići ne slave Novu Godinu.

Ako se SDP bori za maloga, HDZ se bori za velikoga – čovjeka.

Ako žene dobiju pravo na pobačaj i muški trebaju dobiti pravo na podbačaj.

Ako je pocrvenio, ne znači da se opoštenio.

Ako je biti na konju frazem, onda je jahati kobilu fraza.

Ako bi koalirale velike stranke kakva bi to bila stran- kurina.

Ako ga nema dugo, znači da je kod druge.

Ako je tvrdoglav, nije tovar.

Ako ne možeš oprostiti – zaboravi.

Ako ne znaš što je po srijedi, doznat ćeš u četvrtak.

Ako su aforizmi prosta forma, onda su vicevi prostačka.

Ako želiš imati trudnicu moraš se potruditi.

Ako nećeš učiti od mrava, uči od pčele.

Ako vam ne pomogne psihijatar neće ni patolog.

Jevgen Jaščenko (1937.) Aforist, satiričar, esejist.

Što nas kasnije prepoznaju, duže će nas pamti.

Slobodni građani su robovi dužnosti.

Najoštrije presude ne donose sudci već komšije.

Lažovi znaju istinu.

Podsjećanje na vječno uči nas da cijenimo prolazno.

Čežnja za prošlim pobjedama svjedoči o suvremenim porazima.

Zemlja mora pripadati onima koji je vole i obrađuju.

Vrijeme je neprijatelj svakome tko ga ne zna iskoristiti.

Volodimir Javorivski (1942). Pisac i političar.

Uživamo u slobodi govora. A djela?

Duša pokušava razumjeti zašto je dobila ovo tijelo.

Križevi na grobljima su poput znakova zbrajanja

između prošlosti i sadašnjosti.

Današnja Ukrajina je: krik duše i šutnja razuma.

Ukrajinska glasnost: na sve strane tračevi.

Stoljećima su nas okretali na glavu i zato među nama
ima mnogo prevrtača.

Dražen Jergović (1980, Zagreb). Piše aforizme, epigrame, humoreske, kratke priče, eseje, haiku, lapsuse, parodije i premeće slova (prez)imena. Objavio tri knjige. Glavni je urednik magazina Uh!Aha.

Noćna smjena uzima danak.

Visoko društvo pobuđuje niske strasti.

Jedni upiru leđima, drugi tek prstom.

Političari su rame uz rame s narodom samo kad traže predizborni glas.

I nagovor je pregovor.

U plivanju smo početnici, a u ronjenju i potapanju stručnjaci.

U društvene mreže se zapliću uglavnom nedruštveni ljudi.

Mi smo u svakom godišnjem dobu hiber-nacija.

Unatoč debljini nemamo potrebnu širinu.

Nositelji stranačkih lista moraju biti snažni kandidati – da ponesu teret krivnje.

Gdje ima mnogo posla, malo je zainteresiranih.

Puneći džepove ispraznili smo srca.

Zadržali smo put. Odrekli smo se smjera.

Sve više toga u životu nema smisla, ali ima logike.

Pravom aforizmu nikada ne istječe rok trajanja.

Ivan Jurić (1930, Buhovo, Široki Brijeg). Aforist, humorist, pripovjedač, novelist. Objavio više knjiga proze i aforizama. Službovao u Širokom Brijegu, Konavlima, Mostaru, Slavonskom Brodu, Vrpolju, Zagrebu, Krapini i Ljubljani. Preminuo u Zagrebu 2020.godine

I rijetkima ponekad zna biti gusto.

Ništa vam neće ići s onima kojima ne ide.

Kad je mozak isključen, jezik caruje.

Krivo nasađeni uvijek idu krivim putem.

Tko zaglibi, taj i blati.

Šta uradite bez volje, neće vam biti po volji.

Gdje je velika buka, tu je i velika praznina.

Kome ne možete stati na kraj, pustite ga kraju.

Nitko nije iskočio iz debele kože.

I netko je nečiji.

Kod nas je mozak popularan jedino u kulinarstvu.

Baš je puklo po puku.

Galina Kamenskih (1948.) Piše poeziju i prozu.

Oštra pitanja na okruglom stolu su ublažena.

Bogati nemaju siromašne rođake.

I panj ima rodoslovno stablo.

Pametnom je i more znanja do koljena.

Vlastita misao rađa se u negaciji tuđih.

Politika je tragikomedija naših života.

Čovječanstvo nema višak ljudi.

Pavao Pajo Kanižaj (1939, Đelekovac – 2015, Zagreb). Pjesnik, prozaik, aforist, humorist, satiričar, pisac za djecu, urednik. Objavio više desetaka knjiga za djecu i odrasle. Nagrađivan. Djela su mu prevedena na više jezika.

Dolje mali bogovi! Gore veliki!

Srp ima sve manje za žeti, a čekić sve više za udarati!

Za daltoniste je kameleon običan gušter.

Ni vrag nije tako crn, kad ga odlijemo u bronci.

Država odumire, državnici se rađaju!

Svoju zemlju najviše vole zemljoposjednici.

Bila je toliko stidljiva da se nije skidala sama.

Ni pred pisoarom nisu svi jednaki.

Život je borba, a neki su od borbe napravili život.

U dubokom blatu ne ostaju jasni tragovi.

Onome kome nije vezan jezik mogu biti vezane ruke.

Dvolična ličnost nije ni pola ličnosti.

Prazni džepovi, pune ulice!

Što skuplji život, to jeftiniji humor.

Volodimir Kanjivec (1923-2017). književnik i dramaturg.

Masa gleda na intelektualca kao pčela na truta.

Pravu vrijednost gesta znaju samo gluhonijemi.

Kako komandovati ženi? Poslati je u vojsku.

I mudri i glupi vole istinu, ali svako svoju.

Ljudi koji nemaju smisla za humor često ispadnu smiješni.

Kule u zraku lako je sagraditi, ali je u njima teško živjeti.

Ništa tako lako ne ostaje u sjećanju kao misao u aforizmu.

Porodica je država u kojoj je lako postati tiranin.

Volodimir Kaplan, pisac i filozof.

Svaka krajnost je beskrajna.

Za svaki dobitak treba nešto izgubiti.

Svaki zakon omogućava pojavu bezakonja.

Pravda postoji samo tamo gdje postoje pravedni ljudi.

Za blaženog je istina njegovo blaženstvo, za stradalnika njegovo stradanje.

Razum nikada ne dolazi sam od sebe. Vodi ga glupost.

Kad pravnik govori o pravdi, pretvara se u filozofa.

Ivan Katić (1955, Sudenci, Teslić). Piše prozu i aforizme. Objavio više knjiga aforizama. Bavi se prevođenjem. Živi i stvara u Njemačkoj.

Budućnost je kao dno. Što dublje zaranjamo – manje vidimo.

Što duže živimo, cijena našeg opstanka je veća.

Život je dvoličan, a smrt je ... lična.

Netko misli, a netko samo umišlja.

Posijali riječi – nikao im korov.

Nitko nije nitkov. Nitkov je uvijek - Netko.

Ne stižu daleko oni koji nađu, već oni koji traže.

U miru se prepucava, a u ratu ... puca.

Vrijediš koliko drugi misle da si im vrijedio.

Neka nas daljina zbliži.

Snaga povijesti je u njenoj prolaznosti.

Ante Kesić (1921, Studenci kod Imotskog). Aforist, humorist, novinar, urednik, prozni pisac. Objavio više knjiga proze i humora. Dobitnik brojnih nagrada i priznanja na području novinarskog rada. Preminuo u Zagrebu 2011. godine.

Bio je najprije sivonja, pa siva eminencija.

Javnost je ono što preostane od tajnosti.

Dokazivao se prokazivanjem.

Od kulta ličnosti gori je kult bezličnosti.

Ljudska su prava često iza brava.

Ljudi više smišljaju nego što razmišljaju.

Zemlja je najveća kugla kojom se igraju ljudi.

Zabranjeno je pranje novca, ali ne i mozga.

Vojnik s ratom nema ništa, osim što gine.

Bolje odgađati nego gađati.

Strpljenje nadvladava trpljenje.

Imao je dobar vid, ali loše vidike.

Ivica Kesić (1966, Kreševo). Piše poeziju, aforizme, prozu i književnu kritiku. Objavio više knjiga pjesama i aforizama. Živi i stvara u selu Vrancu kod Kreševa.

Hoće li širenje Nato kišobrana pomoći onima kojima prokišnjavaju krovovi?

Kad ste već otkrili toplu vodu, okupajte se.

Tko traži dlaku u jajetu obično je nađe u kajgani.

Konačno mu je sinulo pred očima. Popravljao je bojler.

Oni što su navikli pljuvati na sve neka ponekad pljunu i u ogledalo.

Svi smo jednaki samo pred smrću. I poreznom upravom.

Ako pobjednici pišu povijest, znači li da su poraženi nepismeni?

Iza svakog velikog poduzetnika stoji veliki kredit.

On je kao vjetro-elektrana. Svaki mu je vjetar povoljan.

Međuljudski odnosi ne bi bili poremećeni da nisu poremećeni ljudi.

Novinske patke su, zapravo, kričanje gusaka u magli.

Sportska smo nacija u disciplini bacanje prašine u oči.

Viktor Konjahin (1947.) Aforist, književnik i novinar.

Bogatstvo raste na tlu siromaštva.

Čovjek je igračka u vlastitim rukama.

Nizak životni standard obara ljude na koljena.

Neuzvrćena ljubav uvijek je velika i snažna.

Znanje je snaga, glupost je moć.

Ni jedno zdravlje neće izdržati ako se na njega žalite.

Književna suradnja: jedni pišu – drugi hvale.

Svaka misao sanja da postane vrtoglava.

Čini se da kovači naše sreće štrajkaju.

Nespavanje produžava dan, ali skraćuje život.

Kad ideš pravo, zaobilaze te.

Djeca uče na greškama ministarstva obrazovanja.

Đavo je anđeo koji je promijenio politička uvjerenja.

Ne razumije svako aforizme, pa se zato pišu TV serije.

Tko preživi pričat će kako smo lijepo živjeli.

Lina Kostenko (1930.) Književnica, aforističarka.

Nekada su postojali Orfeji, a sada korifeji.

Iz zbira beskrajno malih nastaje beskrajno veliko.

Priroda je mudra; sve radi u tišini.

Život je stvar bez garancije.

U gluho doba sluh se izoštrava.

Ljubav je teže otkriti nego Ameriku.

Ironija je munja uma koja osvjetli dubinu smisla.

Potražite cenzora u sebi.

Jedino se vrijeme ne umara.

Ne trebaju nam politolozi, već politpatolozi.

Svaki cilj je ustvari početak.

Nema mora dubljeg od vremena.

Maksim Kostenko(1974.) Aforist, humorist, satiričar.

Altruist žrtvuje sve. Egoist svakoga.

Uzimajući sve od života učinit ćemo ga praznim.

Ako se dovoljno udubite u sebe. možete iskopati Neandertalca.

Lider je osoba spremna da stado preobrazi u čopor.

Nema života na Marsu, a sve ga je manje i na Zemlji.

Moćan političar s lakoćom nosi teške zablude.

Dame sve više prinčeve biraju po konjima.

Andrij Kovalj (1956.) Aforist, humorist, satiričar i povjesničar.

Minuti idu, sati trče, godine lete.

Prvo razmisli, pa onda zašuti.

Traži sebe ne samo u sebi.

Tko pažljivo sluša sebe može mnogo naučiti.

Samovolja je vrhunac slobode.

Mudar trpi koliko treba, a budala cijeli život.

Loš ukus stvara loš izbor.

Ne možete sve dobiti, ali možete sve izgubiti.

Gomilu ne uvjerava sila argumenata, već argumenti sile.

Bogovi se smiju posljednji.

Najbolji odgovor zaustavlja sva pitanja.

Duša traži ispovijedanje, a duh propovijedanje.

Lijepa čudovišta opasnija su od ružnih.

Ideje pobjednika su nepobjedive.

Magija riječi liječi se tišinom.

Ljubav pokreće svijet, a mržnja povijest.

Jezik bogova je aforističan.

Bog ne pripada ni jednoj religiji.

Roman Kovalj (1959). Književnik i povjesničar.

Svijet je lijep, ako ga gledate kroz otvorene prozore.

Tko zaboravi na prošlost nema pravo na vječnost.

Tuga otvara put vjeri, radost nevjeri.

Ne požuruj onoga tko žuri.

Politika manjeg zla uvijek vodi većem zlu.

Prosjak uvijek nešto dobije. Čak i pravo glasa.

Sine, zar nisi zakasnio sa odgojem roditelja.

Mržnja snaži neprijatelja, ismijavanje ga ubija.

Roman Krikun (1942.) Pjesnik, aforist, humorist.

Put do uspjeha zatvoren je zbog popravaka.

U strahu su velike oči kad zidovi imaju uši.

Poreznici su došli zbog revizije, a otišli sa provizijom.

Pored tuđih nevolja, postoje i druge radosti.

Ljudi su korumpirali vlast, a sad vlast korumpira njih.

Zaradite novac, izgubite zdravlje. Vratite zdravlje, izgubite novac.

Lijepa žena prija pogledu muškarca, a ružna pogledu žene.

Jedini zakoni koji se poštuju u Ukrajini su zakoni fizike.

Andrij Križanivski (1936-1989.) Humorist, aforist, satiričar.

Daltonizam je originalna vizija svijeta.

Bumerang je strijela satiričara.

Bio je nemilosrdan u svom humanizmu.

Pao je pod lokomotivu povijesti.

Jednoglasni pluralizam.

Smije se onaj tko smije.

Nije suština u ministarstvu kulture, već u kulturi ministra.

Budala koja šuti nije više budala.

I slučajnost je pravilo.

Ljubavnici dolaze i prolaze, a muževi ostaju.

Emilj Krotki – Emanuil German (1892-1963.) Pjesnik, aforist, satiričar.

Imao je dobro pamćenje za loše, a loše za dobro.

Ne govore svi papagaji. Postoje i oni koji pišu.

Takvom licu najbolje pristaje šamar.

Najgore u životu je to što prolazi.

I kad se rađamo i kad umiremo nekome nanosimo bol.

Svi gledaju, a malo tko vidi.

Ulice su bile popločane kamenjem spoticanja.

Ako želite biti ispred klasika, pišite im predgovore.

Zaboravljeni pisac tražio je zaborav u vinu.

Loš je pisac kome ne vjeruju na riječ.

Sjećanje ga nije izdalo, ali je on često izdao njega.

Nesretni pisac izgubio je sve glave svog romana.

Trnje je obavezan prilog uz ruže.

Misao o gorem čini loše dobrom.

Zemlja se vrti oko Sunca, ali mu se ne udvara.

Glumac je svoj samo kad tumači drugoga.

Lak odnos prema životu čini život težim.

Ne preuveličavaj. Nisi mikroskop.

Boris Krutijer (1940.) Aforist. Književnik, antologičar i liječnik.

Većina sanja da živi kao manjina.

Oni koji nam žele dobro ne nude svoje.

Prekasno je da se žalite na život, ako ste već rođeni.

Malo je u svijetu budala kakvih je kod nas mnogo.

Ne plaše nas teškoće razvoja, koliko razvoj teškoća.

Ako nemate šta da kažete, onda bar ne pišite.

Nije vjerovao u sudbinu, ali se na nju stalno žalio.

Ako je s čovjekom sve uredu, onda to nije naš čovjek.

Teško je napraviti prvi korak, a posljednji strašno.

Bezgrešni – pokajte se!

Ne traži od žene više nego što možeš.

Većina zabranjenog voća raste na drvetu želja.

Novac dolazi i odlazi, a dugovi ostaju.

Najteže silaze sa scene oni iza kulisa.

Mnogo je rođaka, a malo srodnih duša.

Pravila postoje, izuzeci žive.

Život je praznik ako ga slaviš svaki dan.

Najbolji poredak je onaj bez redova.

Jato ide za predvodnikom, a stado za goničem.

Što je jezik duži, češće se o njega sapleteš.

Kada žene govore, muze šute.

Oleksandar Kulič (1948). Aforist, humorist i prozni pisac.

Najslobodnije je padanje.

Neznanje je lakše postići samoobrazovanjem.

Tko napusti scenu ne ide u salu, nego iza kulisa.

Oreol ne može zamijeniti glavu.

Be zaljubljanja može se zaključiti da ljubav ne postoji.

Ako svako zauzme svoje mjesto, biti će dosta slobodnog mjesta.

Više ne slavimo Novu godinu. Slavimo što smo preživjeli staru.

Zdravko Kurnik (1937, Travnik). Pisao aforizme, haiku pjesme, humoreske, bavio se enigmatikom i radio kao sveučilišni profesor. Objavio više humorističkih i stručnih knjiga. Živio i radio u Zagrebu, gdje je preminuo 2010. godine.

Dok jedni stječu znanje, drugi stječu imanje.

Ljudi neopterećeni znanjem brže se penju.

Borbu protiv nepismenosti mogu dobiti samo nepismeni.

Za razliku od obrazovanje, neznanje je svakom dostupno.

Ideje ne vole prazne glave.

Duboke misli izbjegavaju plitke umove.

Ni lakih droga nije se lako osloboditi.

Izvori sreće najbrže presuše.

Dug ljubavi ne vraća se novcem, već srcem

Muš je u braku uvijek u manjini.

Većini ljudi bolja budućnost vrlo je kratka.

Novac govori sve jezike.

Srećko Lazzari (1925, Ključ). Aforist, humorist i satiričar. Objavio desetak knjiga humora i aforizama. Živio je i radio u Sarajevu, gdje je preminuo 2006. godine

Od prve ljubavi se gubi pamet. Od ostalih novac.

Puna mi je kapa praznih glava.

Najviše usijanih glava ima u hladnom ratu.

Što čovjek ima više u glavi, to mu rade više o glavi.

Jeftine misli ljudi su plaćali glavom.

Samo je ovcima važno da su vuci siti.

Poštenje je jedino bogatstvo siromašnih.

Tko ima svoj brod, lako će prebroditi krizu.

Kad ne znaš što bi radio, radi što znaš.

Kratkovidni ljudi slijede slijepu vođu.

Kad narod nema izbora, tada ide na izbore.

Kome su namjestili igru, tome više nije do igre.

Ako ti je život pustinja, pokušaj u sebi pronaći oazu.

Tko laže o tebi, govori istinu o sebi.

Ono što je kruh za tijelo, to je riječ za dušu.

Promašaji nas nisu promašili.

Mikola Levicki (1946.) Aforist, humorist, prozni pisac.

Da biste počeli od nule, morate doći do nje.

Svaki zastoj ima svoju pokretačku snagu.

U životu je kao na njivi. Jedni oru i siju, drugi ubiru plodove.

Tko ne zna što želi, spreman je na sve.

Naša integracija u Evropu ide preko migracija.

Svete riječi najviše vole grešnici.

Zašto kršiti zakon ako ga možete zaobići.

Na tamu se ne navikavaju samo oči, već i um.

Svi ljudi su braća. Ako su ljudi.

Ne postoje smo državne jedinice, već i državne nule.

I tržište robova smatra se slobodnim.

Mi smo za otvoreno društvo, ali bez propuha.

Najlakše je zavladatai masama kada mase ne vladaju.

Ponekad ulaz u ćorsokak izgleda kao Trijumfalna kapija.

Dragutin Lončar (1950, Oroslavje). Humorist, aforist, satiričar, novinar, urednik, publicist. Objavio više humorističkih i publicističkih knjiga. Osnivač i urednik humorističko-satiričnog lista 'Potepuh'.

Gdje su ona lijepa vremena: par – nepar, bonovi...

Komunisti su najstariji narod u Europi i nisu pred izumiranjem.

Probaj se gospodine nasmijati na svoj račun.

Prodajem se svima za samo 14 kuna. Potpis: Potepuh.

Vlastodršci se mijenjaju, karavane prolaze, a Potepuh ostaje.

Tko se ne nasmije čitajući Potepuh, redakcija mu vraća 14 kuna.

Neka se okameni ruka onome što tuče ženu. U dragi kamen koji će joj dati.

Lopovi ne zaboravite staru židovsku: Dabogda imao, pa nemao!

U Bosni zabranili viceve o plavušama. Vraćaju se Mujo i Fata!

Provizija su obavezne stavke u javnoj nabavi! Naputak Ministarstva.

Ni Titi nije bilo lako živjeti s trećom ženom!

Političari su kao ptice kukavice. Podmetnu, pa ih hraniš.

Tonka Lovrić (1954, Ljubljana). Aforistica, pjesnikinja, keramičarka, diplomirana pravica i slikarica. Objavila 13 knjiga. Izlagala slike na 33 samostalne i 100 skupnih izložbi. Živi i stvara u Splitu.

Mozak je tvrd orah.

I kolo sreće može zahrđati.

I stube uspjeha ostavljaju bez daha.

Kad vas obuzme bijes, obuzdajte ga šutnjom.

Neprijatelj je uvijek u zasjedi.

Zdrav razum treba hraniti razumno.

Sreća ne ide u kućne posjete.

Velike ribe nisu na mojem jelovniku.

Najsretniji je onaj tko živi u oblacima.

I ljubav prema hrani može biti neizmjerne.

Dobar gospodar podijeli obrok i sa psom.

Danica Majnarić (1949, Požeška Koprivnica). Piše pjesme, aforizme, anegdote i epigrame. Živi i stvara u Zagrebu.

Pokazali su nam put kroz afere do karijere.

Smetnuo je s pameti i cijeli život ostao smeten.

Stjerali su nas u kut da bi promijenili kut gledanja.

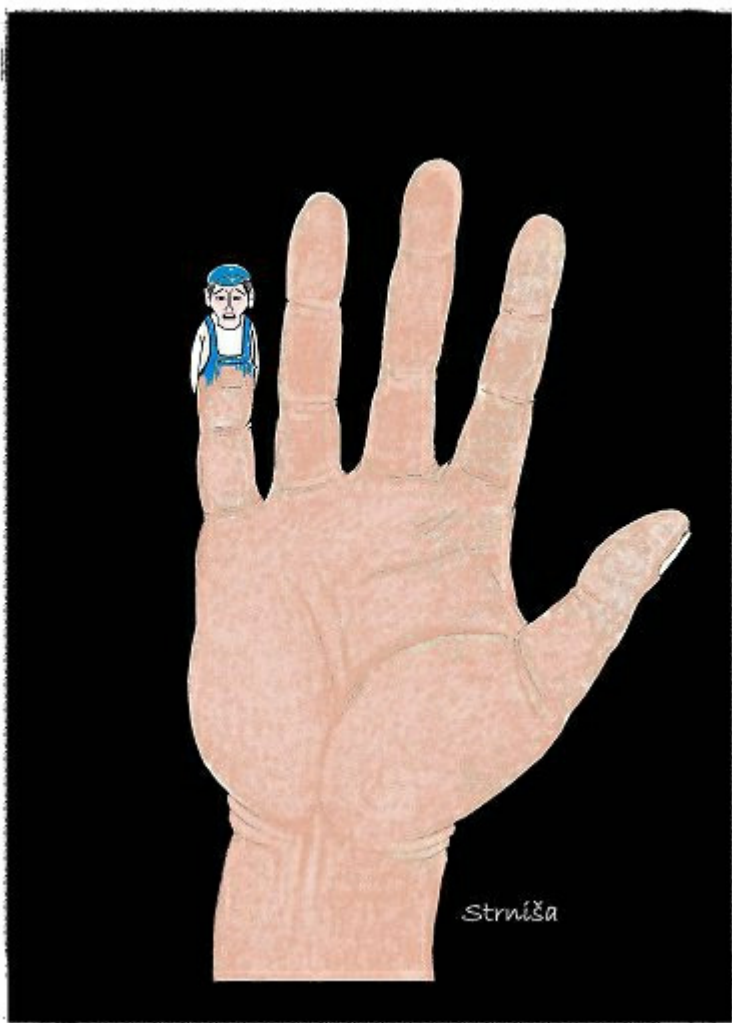
Da bi te slavili moraš umrijeti.

Suzbijamo sivu ekonomiju dok nam se ne zacrni.

Oštri rezovi ne štete debelokošcima.

Dok je stao na vlastite noge, nagazio je mnoge.

I zub vremena može da zaboli.

Aforizam je rijeka koja ne poznaje granice.

I golub mira na kraju umire.

Drago Maršić (1956, Proložac). Piše poeziju, haiku i aforizme. Objavio tri knjige. Živi i radi u Splitu.

Izgleda kao da narod kleči, a zapravo je pao na koljena.

Lopovi koji se snalaze na ovom svijetu,
sigurno će i na drugom tražiti rupe u zakonu.

Nevjernici su, ali prihvaćaju sve blagodati vjerskih blagdana.

Cijeloga života bio je vrag svoje vrste, što ne znači da će završiti u paklu.

Nije imao soli u glavi, ali mnogima je zapaprio.

Toliko se štedio, da ni svojom glavom nije razmišljao.

Ambare su napunili žitom iz uvoza, pa sad uživaju mlateći praznu slamu.

Lako je kliziti dobro podmazanima.

Informativni razgovori obično su odrađivani noću.

Budala je pošten čovjek u lopovskom vremenu.

Za neke ljude i kad umru grijeh je reći da su bili dobri.

Nekad sam sretao svećenike s molitvenikom u rukama.

Danas ga susrećem s mobitelom.

Jurij Melihov(1951.) Aforist, humorist publicist.

Za razliku od ljubavi, mržnja je uvijek obostrana.

Kad žena nema šta da pokaže, pokazuje karakter.

Ljubav daje krila, ali ne čini anđelom.

Sudbina se smiješi onima koji se s njom ne šale.

Bogata mašta je stvaralački kapital.

Za one koji su opijeni ljubavlju, brak je otriježnjenje.

Komarac je jedini insekt koga pozdravljamo pljeskom.

Nitko ne zna koliko je života odnijela bura u čaši vode.

Ako čovjeka možete kupiti, onda on ništa ne vrijedi.

Najlakše je pronaći svjedoke koji nisu ništa vidjeli.

Onima koji biraju srcem ne treba kardiolog, već psihijatar.

Teško je pronaći dušu na koju ljudska noga nije kročila.

Mikola Mihaljščenko (1942-2021.) Pisac, politolog, sociolog, filozof.

Savjest ne morate koristiti, ali je trebate imati.

Primjetno je da su neke kraljice bile pijuni.

Pretpostavke mudraca vrjednije su od uvjerenja neznalica.

Da biste postali rob stvari, prvo morate biti njihov gospodar.

Lako je biti čovjek. Teško je biti čovječan.

Povjesničari falsificiraju prošlost. Ideolozi budućnost.

Ljudi više vole one koji ih hvale nego one koje sami hvale.

Najopasniji su oni duhovi koji lutaju hodnicima vlasti.

Nije problem kad vlada podnese ostavku, već kad to učini narod.

Borbom protiv tuđih mana pokazujete svoje vrline.

Marinko Mijović (1933, Plav, Crna Gora). Aforist, humorist, satiričar. Objavio desetak knjiga aforizama i satiričnih misli. Živi i stvara u Puli.

Kad je vidio kome je dao glas, zanijemio je.

Na tog ljigavca su se mnogi poskliznuli.

Jučer ga je upoznala, danas ga ne prepoznaje.

Živimo u raji iz kojeg bi i vrag pobjegao.

Bio je pametniji dok se pravio ludim.

I za pakao će uskoro trebati viza.

Zbog nekih igara mnogi su ostali bez kruha.

Vrag je došao po svoje, a policija po njega.

Njihov barut u našoj luli mira – eksplodira.

Sami smo krivi što nas drugi ispravljaju.

Od prljavog novca čovjek se zarazi.

Uvukao se u sebe i pronašao siguran zaklon.

Za božju pravdu ne treba porota.

Spada li i govor mržnje u slobodu govora?

Neki još uvijek liječe opekotine od pet buktinja.

Sergij Mirdin (1964.) Aforist, humorist, satiričar, prozaist.

Normalni ljudi ne bježe iz ludnice.

Političari daltonisti ne vide potpuno crnilo.

Da biste dobro lagali morate znati istinu.

Neki političari ne vide ništa osim svijetle budućnosti.

Zašto se osvrutati na zapad, kad je on ispred?

Politički pacovi bježe s broda na brod.

Izgubio je tlo pod nogama pa pomislio da leti.

U političkoj kuhinji najviše je bubašvaba.

Jedan pogrešan korak i na slijepom smo putu.

Kome je potreban volan, ako nema kočnice?

Pravom optimisti mašta zamjenjuje nadu.

Diktatura ruši spomenike da bi podizala vješala.

U okvir demokratije uvijek možete ugraditi rešetke.

Aforizam je misao koja je dovedena skoro do samoubojstva.

Boris Nazansky (1953, Rijeka). Piše poeziju, priče, aforizme, epigrame, zagonetke i druge vedre i mudre misli. Objavio više knjiga proznog, poetskog i enigmatskog sadržaja. Živi i radi u Zagrebu kao urednik enigmatskog tjednika Kvizorama.

Svaki sljedeći korak je presudan. Valjda zato i dalje pužemo.

Smijeh je lijek. Zato se i od njega umire.

Jesu li čuvari debele hladovine borci protiv globalnog zatopljenja?

Svjetlo na događaje iz prošlosti pokazalo je mrkli mrak.

Bračni trokut ima loše strane.

Hollywood: ratovi zvijezda vode se u spavaćim sobama.

U vinu je istina. Otvorite bocu.

Prodane duše plaćene su novcem poreznih obveznika.

I vlasnici životinja su ugrožena vrsta.

Neodgovorni bi trebali odgovarati jer im odgovorni ne odgovaraju!

Nigdje posla, a toliki uhvaćeni na djelu.

Istraga je u šoku.

Kod nas je tako: mladi odlaze iz zemlje, stari odlaze u zemlju.

Jedna smo od vodom najbogatijih zemalja. Zato nam sve i pada u vodu.

Vjerujem u bolje sutra, ali mislim da će to biti tek negdje oko prvoga.

Smijeh je lijek. Možete ga koristiti u neograničenim dozama.

Maksim Ničiporenko (1976.) Aforist, humorist, prozni pisac.

Što više želiš, to više žališ.

Ne ograničavaj pogled na ovaj svijet gledanjem u budućnost.

Ako dugo hranite ambicije, pojest će vas.

Protestne note prethode vojnim marševima.

Ako se boriš sa samim sobom uvijek pobijedi neko treći.

Silovane ideje rađaju revolucije.

Radeći samo na greškama dovodimo ih do savršenstva.

Ljudi su inertni. Ponekad pođu za vođom tek kad on umre.

Narod je toliko politički potkovan da se na njemu može jahati.

Gdje je zakon isti za sve, ne primjenjuje se isto na sve.

Činovnici nisu toliko daroviti, koliko ih darujemo.

Zdenko Oreč (1930 - 2020, Zvečevo, Voćin). Pisao aforizme, humoreske i satirične misli. Službovao kao učitelj i nastavnik u Slavoniji, Lici, Istri i Podravini. Objavio više knjiga humora.

Nije uspješan političar bio – nije se obogatio.

Šta će nam ustav, ako su sve slobode zajamčene.?!

Hrvatska puna šahovnica, a Svijet vuče poteze.

Do znatnijih ulaganja – ulagivanjem.

Prema nalazima, stariji su pozitivniji od mlađih.

Ne oblizuj sjekiru kad ti u med padne.

Kad-tad, čovjekova slabija strana, nadjača jaču.

Potrošačka košara spletena je od šiblja žalosne vrbe.

Hrvatska kleca pod teretom brojnih odličja.

Ne vjeruj dvojezičnim putokazima.

Glupost nikada ne dolazi sama, ona je uvijek u nama.

Kruh naš ne svakidašnji.

Mara Ožić-Bebek (1947, Lokvičići, Imotski). Piše aforizme, humoreske, priče i zapise. Živi i stvara u Imotskom.

Mijenjala bih malu i veliku sredinu za – zlatnu.

Neki žive u zamcima, a neki u zamkama.

Nemam problema sa probavom.

Na jelovniku su samo laka obećanja.

Za gutljaj slobode treba samo čašica više.

Zaštitimo autohtoni brend –hrvatski lopov.

Od svih zemljopisnih karata najlakše se snaći na vinskoj.

Čudo prirode: živi zid postaje – suhozid.

Naše vrle političarke njeguju kult – stražnjice!

I trbuhozborci zbore samo iz punog trbuha.

Sve je u glavi, vele, osim zdrave pameti.

Pao mi je kamen sa srca. Šteta, bio je – opal.

Cijene idu u nebo. Neka i oni odozgo vide kako je na zemlji.

Ante Parić Bili (1943, Vinjani Donji, Imotski). Piše aforizme, epigrame, parodije, satirične pjesme i viceve. Objavio dvije knjige. Živi i stvara u Splitu.

Dogovorit ćemo se, nismo ljudi.

Pošteno su nas izvarali.

Cigarete slabo idu. Narod je popušio.

I slijepac na mnoge stvari zažmiri.

Sit gladnom ne vjeruje. Misli da je na dijetei.

Treba mi milijun eura da krenem od nule.

Nije dobro kada se govori: bit će bolje.

Umorio sam se gledajući kako drugi rade.

Osjećam se glupo. Svi oko mene prave se pametni.

Imao je sluha. Oglušio se o zakon.

Sve prolazi, samo je sirotinja vječna.

Mikola Pasko, aforist, humorist, satiričar, prozaist.

Snaga podčinjenog je u slabosti vođe.

Televizija je žvakaća guma za oči.

Nema glavu svako tko nosi krunu.

Ako na rane pospete sol, duže će ostati svjež.

Za svaki slučaj uzmite otiske prsta iz prve ruke.

Za dobar početak trebate stati na koljena.

Svaka pustinja je ponosna na svoje fatamorgane.

Pušenje skraćuje život, ali produžava pauzu za odmor.

Samo čovjek može da hoda na zadnjim nogama.

Ništa ne odvaja od tla kao pijedestal.

Ako humorist dugo ne objavljuje, postaje satiričar.

Zvonimir Penović (1948, Osijek). Piše poeziju, prozu, aforizme i epigrame. Objavio više knjiga. Član je DHK pola stoljeća. Živi i stvara u Splitu.

Tko puno govori, malo čuje.

Svaka samoukost je ručni rad.

Mete se uvijek osjećaju pogođenima.

Kratkovidni slijepo obožavaju.

Umjesto da se citiraju, mislioci se često licitiraju.

Njegov vidni krug ograničen je linijom.

Nenarodni režim hapsi u ime naroda.

I proleter i će proletjeti.

E, kad bi politički slijepci barem čuli!?

U mračnim vremenima hrabrost nije vidljiva.

Posmrtni plotun ne boji se promašaja.

Pročitali smo vas, okrenite list.

Mihajlo Perčenko (1942.) Književnik i izdavač.

Tko ne zna da gubi, taj obično gubi sve.

Šutnja je grob onih koji su živi sahranjeni.

Ja nisam političar. Imam svoje mišljenje.

Čak ni satovi nisu išli ukorak s vremenom.

Sa sadašnjom penzijom stariji žive samo od sjećanja.

Što je čovjek pametniji, to je sposobniji za veće gluposti.

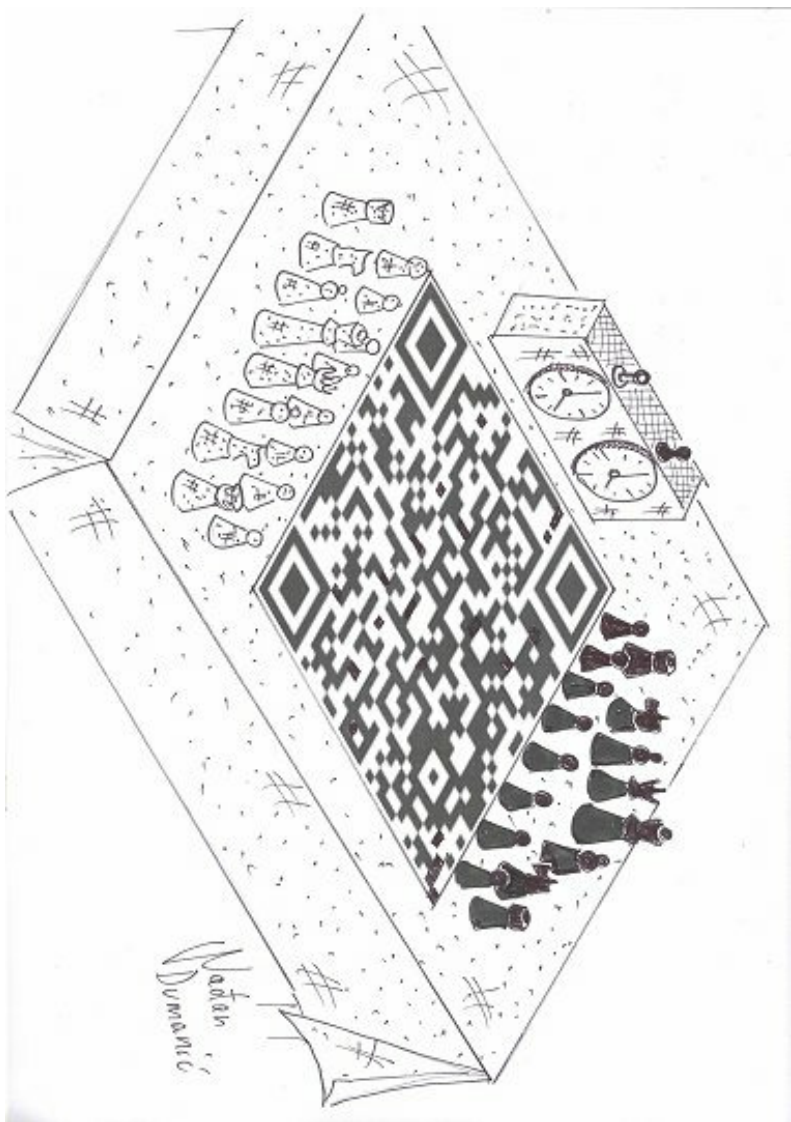
Govoreći pošteno, ne može se živjeti pošteno.

Oduzeli su mu čak i unutrašnji glas.

Čovjek je u pravu sve dok šuti.

Mnogo je lakše riješiti se proroka, nego poroka.

Bog je stvorio i ono što je bezbožno.

Humor je lakomislenost satire.

Aforizam je verbalna formula riječi.

Aforizam je Olimp riječi.

Oleksandr Perljuk (1959.) Književnik, aforist, novinar i satiričar.

Humor je obezglavljena satira.

Toliko smo produbili demokraciju da se više ne vidi.

Novac nam nije glavni problem, već besparica.

Imamo, naravno, demokraciju, ali mi smo optimisti.

Kadrovi rješavaju sve, ali onako kako im se naredi.

I policajci siti, i lopovi na broju.

Imamo nezavisne novinare. Na burzi rada.

Evropa nam je blizu, a Afrika još bliža.

Imate pravo na život, da trpite.

Šta može biti teže od praznih džepova?

Ono što nemaš ne možeš da sakriješ.

Od žene nas spašava samo jedno – druga žena.

Treba znati piti, ali je bolje ne znati piti.

Ne postoji želja koja se ne može zamisliti.

Samo na ovoj grešnoj Zemlji može biti toliko svetaca.

Od male laži počinje velika politika.

Živko Prodanović (1945, Zagreb). Piše poeziju, prozu, drame, aforizme i satirične misli. Objavio više knjiga poezije, proze i aforizama. Nagrađivan za književno stvaralaštvo.

Kukavica se boji i zubaru pokazati zube.

Karakteristično je za mnoge političare da nemaju karakter.

Jedna nepoštena slika vrijedi više nego tisuću nepoštenih riječi.

Kod nas se euro uvodi polagano. Za sada ponajviše u sudstvo.

Lako je optimistima – njima ne trebaju činjenice.

Nesreća na radu. Otkrilo se da ništa ne radi.

Optimizam je nada srca, pesimizam je iskustvo uma.

Osnovali su vladu u sjeni. Moćnih sponzora.

Pogodili su ga u dušu. Iz zasjede.

Prvo treba počistiti pred svojim protuprovalnim vratima.

Svatko je nevin dok se ne dokaže ono što mu već piše na čelu.

Korona komedija: njen osmijeh je sve zarazio.

Prestao sam razgovarati sam sa sobom. Dosta mi je politike.

Uhvatili su ga na granici. Nemorala.

Vuk i ustav mijenja, ali ćud nikada.

Ladislav Radek (1939, Mihovljan, Čakovec). Pjesnik, aforist, epigramist, satiričar i prozaist. Objavio šesnaest knjiga poezije, proze, aforizama i epigrama. Nagrađivan za književno stvaralaštvo. Živi i stvara u Šenkovcu.

Jaram smo skinuli. Sada nas vežu uz rudo.

Čistunci su obično najprljaviji dio mase.

Krao je kao crv. Potom se zakukuljio.

Dok se sije trulo sjeme, nema zlatne žetve.

Zato što nemam dlake na jeziku, imam žuljeve na rukama.

Neki su se počeli križati kad im je odzvonilo.

Molitvom nije došao do Boga, ali je kletvom dozvao vraga.

Krhka je kreacija koju kreiraju kreature.

Zbog čiste savjesti imam prazne džepove.

Imamo mi dovoljno mozgova, ali su na paši.

Tekući život nam je na suhom kruhu.

Pod teretom obećanja klecaju nam koljena.

Daniel Radočaj (1979, Pula). Piše poeziju, prozu, aforizme i satirične misli. Objavio više knjiga pjesama, aforizama i proznih radova. Član je Istarskog ogranka Društva hrvatskih književnika.

Kad politika podijeli ljude na lijevu i desnu stranu,
do razuma je najlakše proći sredinom.

Želim ostati zauvijek mlad – kad vidim kolika će mi biti mirovina.

Obožavam besposlenost. Dao bih otkaz, da mi nije žao izgubiti
godišnji odmor.

Muškarcu šank predstavlja granicu između obaveza i zadovoljstva.

Religija je poput lakog opijata; čovjeku lako pređe u naviku.

Za razliku od „dobra“, prema „zlu“ uvijek postoji nekakav prečac.

Zlo je gost koji se često sam pozove na piće.

Brak bez djece nalik je Božiću bez jelke.

Književnost je jedina religija kojoj su sve knjige svete.

Boris Revčun, aforist, humorist, prozaist.

Na isto koplje može se staviti bilo koja zastava.

Sve je više počasti, a sve manje časti.

Glasali su srcem, a ne glavom.

Bijele vrane stavljene su na crnu listu.

Prodana koža zna koliko vrijedi.

Najviše se falšira kad se pjevaju ode.

Svaki drugi želi biti prvi.

Snaga žene je u slabosti muškarca.

One koji se kupaju u luksuzu teško je oprati.

Teško je prekinuti lanac kriminala ako je od zlata.

U sovjetsko doba bio je deficit sapuna, danas je suficit sapunice.

Jedni ne mogu kupiti televizor, drugi kupuju televizije.

Jurij Ribnikov (1943.) Aforist, humorist, pjesnik i prozaist.

Dobar radnik je sam svoj eksploatator.

Svima sam potreban – hvali se novac.

Iluzije će vas hraniti ako ste iluzionist.

Podjela rada: jedni kukuriču, drugi omogućuju svitanje.

Sreća je umijeće da se zaboravlja loše, a pamti dobro.

Stres počinje s budilnikom.

Škola uči, život odgaja.

Radite bilo što, a ne bilo kako.

Ne zaboravljajte one koji vas pamte.

U dijalogu se rađa istina da je svako u pravu.

Laskanje je priyatno ako nam se dopada laskavac.

Viktor Rodionov (1966). Publicist.

Prava muža su obaveze njegove žene.

Patriotu opija i miris pelina, a kozmopolitu samo viski.

Nije svaki grumen zlato.

Tko kritizira opoziciju, kritičar je. Tko kritizira vlast taj je kritizer.

Šteta što i ekonomski terapeuti nisu položili Hipokratovu zakletvu.

Uzdizanje tuđeg je unižavanje vlastitoga.

Za žene su muškarci bivši momci.

Za muškarce su djevojke buduće žene.

Danilo Milrud Rudi (1926-1983.) Aforist, pisac, ekonomist.

Kuj gvožđe dok si još vruć.

Od dva zla obično se bira ono koje je lakše.

Ostaju samo oni izuzeci koji potvrđuju pravilo.

Volio je novac, ali mu ljubav nije uzvraćena.

Ne naginjite se, isto je i na drugoj strani.

Što je savjest čišća, cijena joj je veća.

Lider je prvi stigao na cilj. Ostali su trčali do kraja.

Ako sit gladnom ne vjeruje, treba mu objasniti.

Što bliže izvoru, to manje vode.

Znam da ništa ne znam zahvaljujući visokom obrazovanju.

Satira ima pravo da pretjeruje, ali to pravo rijetko koristi.

Milan Rupčić (1948, Vrbovljani). Pjesnik, aforist, humorist i prozni pisac. Objavio petnaestak knjiga humora, poezije i proze. Bavi se i slikarstvom. Živi i stvara u Zagrebu.

Svi za jednog – jedan sve za sebe.

Podgrijavaju prošlost dok ne zagori sadašnjost.

Ako zidovi imaju uši, stropovi imaju oči.

Oprez je majka mudrosti. A, tko je otac?

Političari i od lanjskog snijega prave snjegovića.

Gradiš li karijeru, ljubi vođu kao bližnjeg svog.

Na starijima politička glupost ostaje.

Svako vrijeme ima svoju glupost. Svaka glupost ima svoje vrijeme.

Socijalistički radnik bio je zaposleni drug, sada je gospodin bez posla.

Knjiga je najbolji prijatelj. Ako nije knjiga mrtvih.

Igor Sičović (1945.) Pisac za djecu, aforist, satiričar, dramatičar.

Mnoge heroje u ratu stvorila je rakija.

Nekad je ljubav bila do groba, a sada do vjenčanja.

Zašto praviti nove greške, kad starih ima dovoljno.

Naš sud je već odavno – Strašni.

Nekima je i budućnost prošla.

U početku bijaše kaos, a onda je nastao džumbus.

Najbliži su ti oni koji boluju od iste bolesti.

Ne boj se! Ne mogu te dvaput ubiti!

Nekima život počinje tek poslije smrti.

Život treba biti dug, a epitaf kratak.

Josip Sirovec (1941, Subotica kod Koprivnice). Aforist, humorist i satiričar. Objavio više knjiga aforizama i humorističko-satirične proze.

Ne znamo kamo idemo, ali ubrzavamo tempo.

Vjerna kopija istine, istinski je falsifikat stvarnosti.

Život pod gasom ugasio je mnoge živote.

Dvolični su se izobličili razobličujući bezlične.

Ukazana prilika je uobičajeno ukazanje na oltaru domovine.

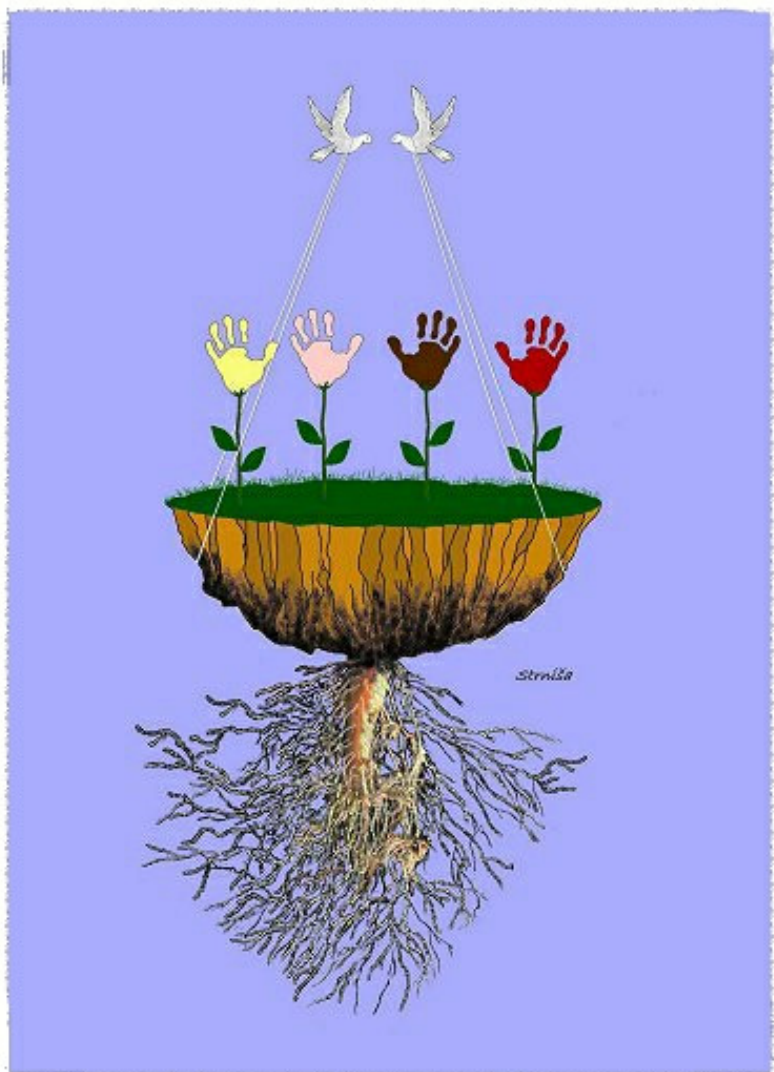
Narod često uzavri kad političari zakuhaju.

Čovjek je čudo prirode koje prirodu pretvara u čudovište.

Lakše je do novca u rukavicama, nego zasukanih rukava.

Glasački stroj je sve teže pokrenuti polugom.

Provizije su od naše vizije učinile provizorij.

Najsigurnija pratnja vladara je narod koji ga slijepo slijedi.

Pretvorbu vlasništva u stopu je pratila preobrazba vlasnika.

Sergij Skorobogatko, aforist, humorist i prozni pisac.

Biti sretan je vještina ne primjećivanja problema.

Pametani i budala uvijek su zagonetka jedan drugome.

Ljudi vjeruju onom tko prvi slaže.

Savjest su izmislili loši da bi mogli mučiti dobre ljude.

Grijehe je padati u očaj kad postoje i drugi grijesi.

Za budalu svi su pametni – neistomišljenici.

Nije u pravu onaj kome se to može dokazati.

Nema ništa gluplje od želje da budemo najpametniji.

Sreća nije u novcu. Svi znaju tu istinu, ali u nju nitko ne vjeruje.

Učenje je proučavanje pravila. Iskustvo je proučavanje izuzetaka.

Za razliku od budale, mogućnosti genija nisu neograničene.

Grigorij Skovoroda (1722, Čornuhy – 1794, Ivanovka). Pjesnik, filozof, pisac i glazbenik.

Od svih gubitaka, gubitak vremena je najteži.

Nisu knjige stvorile pamet, već je pamet stvorila knjige.

Utvrđi ukus, ne po ljusci, već po jezgri.

Hvala Bogu što sve neophodno nije teško,
a sve teško nije neophodno.

Kako je glupo moliti za ono što možete sami.

Ne možete pronaći ni jednog prijatelja,
a da s njime ne dobijete dva ili tri neprijatelja.

Emil Strniša (1953, Split) Aforist, humorist, satiričar, karikaturist i ilustrator. Radove objavljuje u tiskanim i elektronskim medijima. Dobitnik je međunarodnih nagrada i priznanja.

Mnogi pisci rečenicu započinju velikim slovom, a završe velikom čašom.

Jedan je službeno pretvorio vodu u vino. Milijuni drugih to isto rade neslužbeno.

Ne mogu nikako pronaći "Warholovih 15 minuta slave"- trijezne glave.

Nisu ga htjeli klubovi Hajduk ni Dinamo,
ali su ga u klubu Liječenih alkoholičara prihvatili raširenih ruku.

Hljeba, hljeba gospodaru, od silnih kolača ne vidjesmo odavno hljeba.

Kad mi mirovina legne na račun odmah ode na obračun.

Postoji li VAR u državi, koji bi poništio penalizaciju mirovina?

Neki su ljudi poput plina. Kad izbiju na površinu podave sve oko sebe.

Ja sam poput benzina, brzo se zapalim, a još brže isparim.

Netko diže prašinu i kad trči kroz blato.

Sjena sam od čovjeka kojeg su zasjenili ljudi iz sjene.

Vasilj Stus (1938, Rakhnivka – 1985, Kučino). Aforist, pjesnik, prozaist, disident i politički zatvorenik.

Samo vrijeme ima savjest.

Put do nepoznatog je najkraći.

Ako te boli srce imaš sreće.

Kad prestane biti svoj, pjesnik gubi sebe.

Prijetnje su ljude naučile da oštire noževe.

Oleksandr Suhomlin (1965-1997.) Aforist i humorist.

Ništa tako ne šteti zubima kao jezik.

Mala laž je laž. Velika laž je politika.

Mudrost dolazi s godinama. Ludost je stalno u nama.

Odlučila je da ga obraduje. Otišla je za drugoga.

Što čovjek ima više grijeha, lakše postaje vjernik.

Najviši zid na svijetu je zid ravnodušnosti.

Neko uči na greškama, neko na njima zarađuje.

Neki u braku traže spas od samoće, neki je tamo nalaze.

Svecima je ljepše na nebu, a grešnicima za zemlji.

Smijeh je jedina valuta koja ne devalvira.

Leonid Suhorkov(1945-2014.) Aforist i novinar. Živio u Kijevu i Londonu.

Nije lako biti Bog među nevjernicima.

Sjenka je najbolje mjesto pod suncem.

Humorist je plašljivi satiričar.

Prognozer je povjesničar budućnosti.

Tišina je krik okrenut iznutra.

Plagijatora je teško držati za riječ.

Što je greška teža, lakše je naučiti lekciju.

Ruke i noge najlakše je vezati jezikom.

Inkvizicija je uvijek radila vatreno,

Najteže se dogovoriti s onima koji se slažu sa svima.

Život je na početku roman u nastavcima, a na kraju aforizam.

Tomislav Supek (1939, Ilok - 2023, Zagreb). Pisao aforizme, epigrame, humoreske i satirične priče. Objavio trinaest knjiga od čega je sedam zbirki Hrvatska zanovijetanja. Dobitnik je brojnih književnih nagrada i priznanja.

Tko radi, taj i griješi. On nikada nije griješio.

Hrvati ne znaju šta hoće, pa su protiv svega.

Ne gleda nas Europa s visoka. Mi smo nisko pali.

Seljaci su nam davno izgubili građanska prava.

Zastupnici imuni – narod bolestan.

Kad daješ glas, moraš imati sluha.

Hrvati žele istinu. Činjenice ih ne zanimaju.

Prava je istina da mi lažemo sami sebe.

Stranačke religije su isplativije od vjerskih.

Vlada je ispravila greške, sada su prave.

Kad je kriza, može mito i na rate.

Šutnjom često činimo težak verbalni prekršaj.

Građani se guše u demokratskim slobodama.

Optimistima se i prazna čaša prelijeva.

Skinuo sam masku da me ne prepoznaju.

Ludom narodu je sve ovo normalno.

Volodimir Šamša, aforist, humorist, satiričar, prozaist.

Ideali ne bi imali cijenu da se s njima ne trguje.

Narodu obećali sve, ostalo uzeli sebi.

Naš put je poseban. Vodi preko Evrope do Afrike.

Kada biznis uđe u vlast, vlast postaje biznis.

Igraj sam ako ne želiš da se igraju s tobom.

Uvijek treba slušati narod. Čak i kada šuti.

Spas Ukrajine je u spašavanju od spasilaca.

Imamo jednu Ukrajinu, a tolike vladare.

Potražite prijatelje, neprijatelji će vas sami naći.

Stvarnost je uvijek surova. Inače ne bi bila stvarnost.

Sva ljudska prava su zaštićena. A ljudi?

Smiješna je pobuna protiv diktatora koga su izabrali pobunjenici.

Kod nas zakon sve kažnjava, osim bezakonja.

Oni koji su izgubili budućnost ne plaću za prošlošću.

Taras Ševčenko (1814-1861.) Književni klasik i ukrajinski nacionalni heroj. Pisac širokog spektra književnog stvaralaštva.

Najsretniji narod ima najdosadniju povijest.

Jednom dobrotom zagrijano srce, nikada se neće ohladiti.

Bolje je voljeti i raditi, nego pisati i govoriti.

Tko ne tuguje i ne plače, nikada se ne raduje.

Teško je živjeti na svijetu, a ne voljeti nikoga.

Ukrajina je stigla do ivice. I još gore – njena djeca je raspinju.

Vatra ne može opeći one koji su gorjeli.

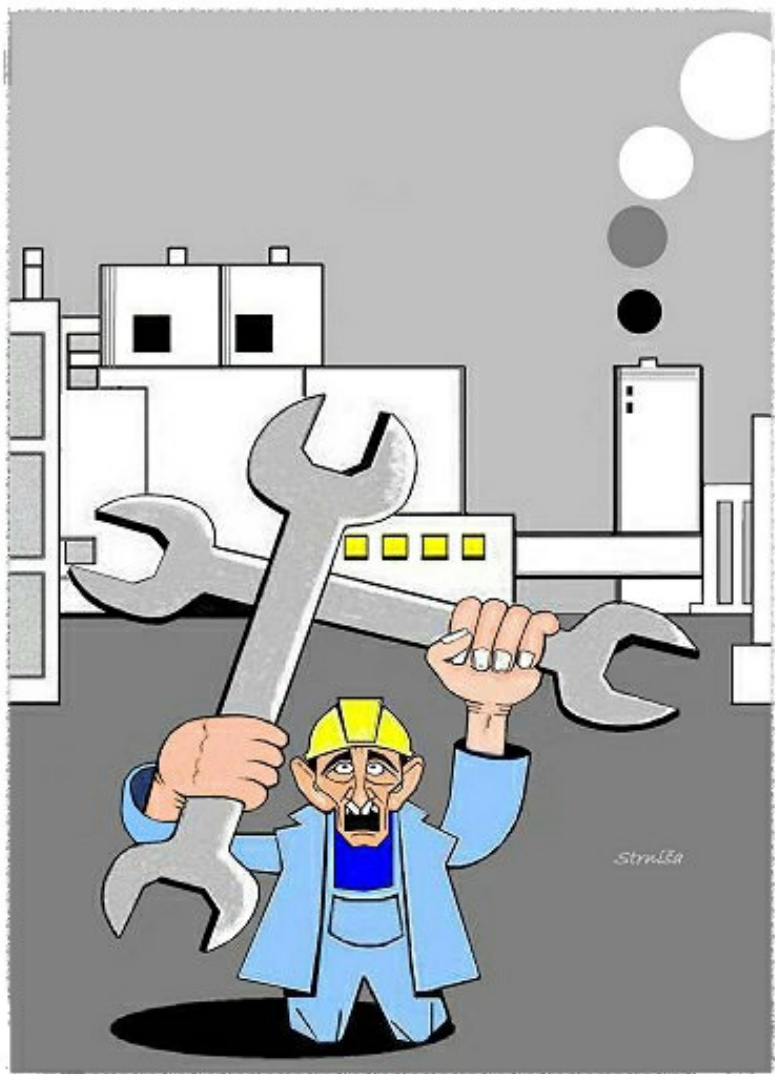
Borite se i pobijedit će te.

Nikola Šimić Tonin (1962, Crkvice, Zenica). Pjesnik, aforist, esejist, pripovjedač, kritičar, prozni i dramski pisac. Objavio više desetaka knjiga poezije i proze za djecu i odrasle. Nagrađivan za književno stvaralaštvo. Živi i stvara u mjestu Drage kod Pakošтана.

Litra goriva skuplja od piva. Pij pivo i ne vozi.

Pokojnici su najvjerniji glasači, uvijek su tu kad zatreba.

Dobar grah daleko se čuje.

Nije bitno što znaš već koga znaš.

Ako hoćeš pljunuti istinu, slaži.

Od preljuba nitko nije umro, a puno ih je rođeno.

Plitka voda lako se zamuti.

Zlo je u oku koje svuda vidi zlo.

Podjela Hrvata: Hrvati se dijele na crvene i crkvene.

Budi čovjek, i majmunu je to uspjelo.

Lijepa naša samo je lijepa.

Gorkić Taradi (1964, Čakovec). Aforist i humorist. Poznat kao konobar s olovkom. Predsjednik udruge 'Mlada pera'.

Papir svašta trpi, a čovjek još više!

Najveći teret izbora je imati ga!

Reći istinu je kao stati nekome na žulj!

Pametnjakovića ima svuda, samo ne među pametnim ljudima!

Bajke nas uče da će sve biti dobro na kraju –

samo ako dovoljno dugo ignoriramo stvarnost!

Tko uspravno stoji pred olujom mišljenja, postaje svjetionik izgubljenima.

Znanje čini pitanja lakima, neznanje teškima,

a nagađanje ih čini besmislenima.

Ružan rukopis nije znak ružnih misli.

Njegova karijera urezana je u sve anale društvene elite.

Zavist drugih otkriva sreću u nama.

Nije zlato sve što sja – otkrili lovci u mutnom.

Zlatko Tomić (1954, Split). Piše aforizme, priče i romane. Objavio dvadesetak knjiga proze od čega šest knjiga aforizama. Priredio je više zbornika i antologija aforizama i kratkih misli. Nagrađivan za književno stvaralaštvo. Tajnik je Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Sabrao se prije svojih djela.

Jako žalim one satiričare koji žive u neizlječivo zdravom društvu.

Povijest ima sumnjivu prošlost.

Više ne vjerujem budalama. Sad su mi vjerovnici.

Uljepšaj mi dan.Prespavaj ga!

Od udarne pesnice postali smo šaka jada.

Državnog tužitelja pozdravili smo gromoglasnim naricanjem.

Od Tesle sve je počelo strujiti, od Coca-Cole sve je počelo kolati.

Mir se mora sklopiti. Rat se može i sklepati.

Ne sudi po sebi. Sudi sebi.

Ne bojim se mraka koji guta, već mraka koji ne probavlja.

Branila se mojomšutnjom.

Što god su poluge vlasti nesigurnije, zlatne poluge su na sigurnijem.

Nemam nikakvo zanimanje. Zato sam zanimljiv.

Čovjeka možeš zatvoriti, a knjigu možeš samo sklopiti.

Nikola Trgovčić (1946, Bački Breg, Sombor – 1985, Pula). Bio je aforist, humorist, satiričar i novinski urednik. Posthumno mu je objavljena zbirka Izabrani aforizmi.

Najkrupniji problem čovječanstva je ono samo.

U nenarodne režime svakako spada i postojeći devizni režim.

Cijene su stabilne. Već dugo ni jedna nije pala.

Ne znam tko je izmislio lijepo ponašanje. Jači sigurno nisu.

Djeca su najbolji dokaz da djelo nadživi autora.

Standard mi se popeo ... na vrh glave.

Moj osobni dohodak je moj osobni problem.

Bio je budala, ali to nije znao iskoristiti.

U načelu, svaki režim je dobar... za rušenje.

Rad je stvorio čovjeka. I socijalne razlike.

Izveo bih neki kukavičluk, ali za to nemam hrabrosti.

Blago humoristima. Oni se bar ne boje da će ispasti smiješni.

Mihajlo Turovski (1933.) Aforist, humorist, slikar. Rođen je Kijevu, a živi u SAD.

I gvozdena logika zahrđa.

Kad noge izdaju, vrijeme ide brže.

Pametan poliglota sve jezike drži za zubima.

Put ka kompromisu obiluje putokazima.

Klasičan trougao: on, ona i novac.

Adam i Eva bili su prvi emigranti.

U borbi sa samim sobom, sva sredstva su dobra.

Vrijeme je novac. Nekad i falsificiran.

Kad muze šute, govore žene umjetnika.

Ljude plaše budućnošću da bi lakše trpjeli sadašnjost.

Oles Volja/ Aleksandar Miščenko (1952.) Pisac i novinar.

Dobri ljudi su jednostavni, ali nisu svi jednostavni ljudi dobri.

Nesretni se plaše još veće nesreće.

Nesreća uči patnji, ali ne i mudrosti.

Ne očekujte poštovanje od naroda koji ne poštuje sebe.

Pod diktaturom narod je potlačen;
u demokratiji prevaren; u anarhiji osiromašen.

Narod ne kuka koliko oni koji ga ugnjetavaju.

Viktor Vovik (1962.) Pisac, znanstvenik, političar.

Glava je poput košnice: misli se roje, a meda nema.

Sada možemo sve, ali ne i svi.

Teško je vladati sobom kad ne vladaš ničim drugim.

Što je pastva gluplja, propovjednik izgleda pametnije.

Ne postoji svijetla budućnost koja neće postati mračna prošlost.

U borbi protiv siromaštva, siromaštvo je pobijedilo.

Ivan Vrkić (1947, Krčenik, Osijek). Piše pjesme, aforizme, humoreske, kolumne, komedije. Objavio više knjiga. Bavio se politikom. Živi i stvara u Osijeku u kome je bio gradonačelnik.

Politička premetaljka – politika, ka, ka – kaka.

Dali mu mandat, a on uzeo sve živo.

SK-a se uvukao čak i u našu riječ HRVAT-SK-a.

Himna je jedina lekcija koju sam naučio napamet.

Mnogi bi političari bili ljudi da se ne bave politikom.

Domaći izdajnici najviše vole tuđu vlast.

Marks je mrtav, a ni radnici se ne osjećaju dobro.

Neki au pali na braniku ... automobila.

Oni koji su politički pali, priželjkuju ustanak.

Pao je kao čovjek, a podigao se kao spomenik.

Ne zaboravite. Crvena nam je u krvi.

Đurđa Vukelić Rožić (1956. Vidrenjak, Ivanić Grad). Piše poeziju i prozu na hrvatskom, kajkavskom i engleskom jeziku. Objavila 23 autorska djela i uredila niz dvojezičnih izdanja iz područja kratkih japanskih pjesničkih formi.

Lijepu ženu često prati ružna laž.

Dobrog čovjeka prepoznamo po neprijateljima, zlicu po prijateljima.

Ljubav je davanje prilika, a politika njihovo uzimanje.

Pretili mislioci misle jednako, gladni žele isto.

Teretana je sjajna stvar, sve dok ne postane teret.

Pristojan čovjek šalje sve u *Post Meridian*.

Svaštari se ističu u ničemu, a prosječni u svaštarenju.

Sve evoluirá, osim budala.

Supruga mu je vjerna nakon deferektomije.

Neki ljudi nemaju dovoljno novca, drugi vremena, a književnici oboje.

Muškarci ratuju, a žene vladaju.

Ljudi su poput rijeke; jedni drobe kamenje, drugi muljaju.

Miroslav Vukmanić (1954, Zagreb). Pjesnik, prozaist, aforist i urednik više desetaka knjiga aforizama. Bavio se izdavanjem zbirki aforizama, epigrama i kratkih misli. Živi i stvara u Donjem Stupniku kraj Zagreba.

Aforizmi su otporni na knjiške moljce.

Žene prigovaraju između redova.

U Hrvatskom saboru svi uglavnom hvataju maglu.

Hrvatska je puna prolivenog mlijeka.

Iznošenje smeća spada u bračne dužnosti.

Političare zanima jedino održivost.

Radije se osloni na drvo, nego na čovjeka.

Sumnja nasjeda na laži.

Novac je redovito vrlo prljav.

Važno je pitanje. Nije važan odgovor.

U Hrvatskoj je sve više netaknute prirode.

Franjo Vukoja (1949, Ljubotići, Široki Brijeg). Piše poeziju, prozu i aforizme. Bavi se novinarstvom. Objavio je sedam knjiga i četiri CD-a govornog humora. Živi i stvara u Širokom Brijegu.

Nema zime za one koji će u pakao.

Pametniji popuštaju jer su ih glupi dobro naučili pameti.

Mozgu na paši je kao bubregu u loju.

Optuženi za verbalni delikt branio se - šutnjom.

Tko pod drugim jamu kopa – jamio je.

Kad je izumljen barut, jedan mudrac je rekao: „Ovo ne miriše na dobro!“

Kamo sreće da je netko Titanic navukao na tanak led.

Mnogima je sve preko glave. Osim kose.

Neki imaju sve u malom prstu, a nemaju ništa u velikom mozgu.

Svi udaraju po drugima jer su prvi nedodirljivi.

Grade dvorce. Daleko im kuća!

Najviše odjekne ono o čemu se šuška.

Aljoša Vuković (1970, Šibenik). Književnik, zagonetač i glazbenik. Objavio više od trideset knjiga za djecu i odrasle. Piše glazbu za kazališne predstave i animirane filmove. Nagrađivan za poetsko, prozno i glazbeno stvaralaštvo.

Opranim novcem, počistio je kriminalni dosje.

Ljudi su kao razlomci. Između onih gore i onih dolje, uvijek je crta.

Tajkuni su uspješniji od sportskih ribolovaca. Ribe im dolaze same.

Današnji čovjek ima bolji standard,
ali Krapinski pračovjek je imao riješeno stambeno pitanje.

Rušeći vlastitu reputaciju, izgradio je sebi mnoge nekretnine.

„Glavu gore“! – uzviknula je erekcija

Odvjetnici su uvijek prepušteni slučaju.

Streljački vod oborio je sve s nogu.

Jedincima je svejedno, ali njihovim roditeljima jedno je sve.

Većina ljudi progleda tek kad dođe u slijepu ulicu.

2100. godina. Nad pisoarima stoje žene svih spolova.

I od onih najtežih je sila teža.

Mladen Vuković (1958, Split). Aforist, humorist, satiričar, pjesnik, prozni pisac, književni kritičar, novinar i radijski urednik. Predsjednik je Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Pobjednik nad virusima piše povijest bolesti.

U revolucijama procvjetaju i lovorovi vijenci.

Od svih vjetrova najglasnija je bura smijeha.

Samo čvrsta ruka može skratiti duge prste.

Ljubav je slijepa ali, ipak, napipa novčanik.

I golim okom se vidi beskrajnost svemira.

Najteže je pretvarati Kroaciju u kreaciju.

Ima kokošiju pamet, pa se kiti tuđim perjem.

Sudeći po tarifama, svi odvjetnici su nam đavolji.

Popio je svu pamet svijeta pa povraća gluparije.

Toliko je šmrcao da mu je stradala plućna maramica.

Bogobojazni su sve češće i bogogojazni.

Dugo tamnovanje svijetla je točka mnogih revolucionara.

I dok ga uklanjaju diktatoru se mnogi klanjaju.

Aforizam istaložen kroz cjediljku misli

ne ostavlja te na cjedilu.

Nedo Zuban (1958, Split). Piše aforizme, epigrame, skečeve, scenarije, poeziju i prozu za djecu i odrasle i libreta. Brojne njegove pjesme su uglazbljene i nagrađene na festivalima zabavne glazbe. Živi i stvara u Zagrebu.

Slučaj je rasvijetljen čim je pao mrak.

Tko radi treću smjenu, ne bogati se preko noći.

Neki su i na tuđem svoji na svome.

Visoka politika predviđa niske udarce.

I zadnje namjere mogu biti u prvom planu.

Mučak uvijek nađe dlaku u jajetu.

Tko vedri i oblači, ne čeka da mu svane.

Za domovinu se herojski ne umire, već živi.

Ni u memoarima nije lako dobiti sve bitke.

Dok si na crti, nisi prekršten.

Kad se srce pokloni i duša se mnogo lakše proda.

Što praznije učionice, to punije kaznionice.

Zdravko Žarković (1945, Palešnik kod Garešnice). Aforist, pjesnik, zagonetač, anagramist, turistički vodič, bivši diplomat. Nagrađivan za zagonetačko stvaralaštvo. Živi u Zadru.

Hrvati su sve kulturniji. Sada vrlo rijetko pljuju u šake.

Izvozimo namještaj a u njemu nisam vidio fotelje.

Nije loše vrijeme, ali su došla loša vremena.

Gorki bi i danas rekao. Čovjek - kako to zvuči – g(o)rdo.

Naši meteorolozi stalno griješe.

Govore kako poremećaj dolazi sa Zapada.

Nije istina da se kod nas malo radi. Radi se svašta!

Mislim, dakle, u škripcu sam.

Nije lako biti čovjek. Konkurencija je ogromna.

Padala ili ne padala kiša, kod nas uvijek netko uprska.

Nikako na zelenu granu. Sve nam izgorje u požarima.

Treba više voljeti svoju zemlju. Zbog proizvodnje hrane.

Ne obraćajte mi se sa „vi“! Nisam dvoličan.

Darko Žigrović (1976. Sveti Ivan Zelina). Aforist, humorist i satiričar. Objavio tri knjige aforizama i drugih misli. Radi kao komercijalist i sakuplja stare knjige i antikvitete.

I duhovna hrana podliježe skupoći.

Rezervna guma uvijek mora biti u pripremi. Ili u prtljažniku auta, ili u torbici.

Danas se u gradu igra veliki nogometni derbi. Sirene će oglasiti prestanak opasnosti.

Sportski sam nabrijan. Kad naši gube čupam i kosu i bradu.

Mi smo učinili svoje, a naše će doći samo po sebi

Oni ne razmišljaju o boljoj budućnosti.

Ne treba se radovati, niti brinuti o onome što ne postoji.

Oca nikad nije upoznao, ali je zato imao tri materinja jezika.

Čemu pomicati kazaljke na satu kad je većini pet do dvanaest.

Sa strahom idem kod svoje frizerke. Ima tupu pamet i oštre škare.

Uvijek sam bolje razumio pojam dugi prsti nego široke ruke.

Na proizvode se stavljaju deklaracije, a na ljude etikete.

Moju su knjigu sudili po koricama. Bile su kožne pa su ju oderali.

Mihajlo Živanecki (1934-2020.) Aforist, humorist, književnik. Živio u Odesi i Moskvi.

Čista savjest znak je lošeg pamćenja.

Svaki čovjek je kovač svoje sreće i nakovanj drugih.

Bolji je ručak bez apetita, nego apetit bez ručka.

Ne vozi brže nego što leti tvoj anđeo čuvar.

Ako čovjek zna šta hoće, ili mnogo zna, ili malo hoće.

Hoćeš sve odjednom, ali dobiješ ništa postepeno.

Ne treba dodavati godine životu, već život godinama.

Na svojim greškama se uči, a na tuđim pravi karijera.

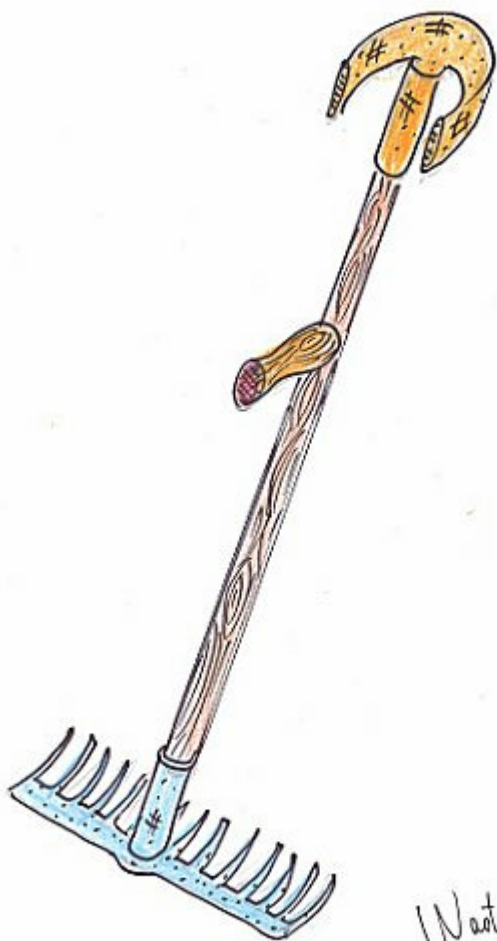
Bolest često poprima oblik zdravlja.

Dobro pobjeđuje zlo. Tko je pobijedio, dobar je.

Teško je puzati s ponosno podignutom glavom.

Što više gledam u ogledalo, to više vjerujem Darwinu.

U svakom od nas spava genij. I to svakog dana sve čvršće.

Wastan
Dumarić

AFORISTIČKE SLIKE UKRAJINSKIH PRILIKA

Specifičnost humora svakog naroda određuje njegov pogled na svet koji se formira stotinama, pa i hiljadama godina. Ukrajinske humorne anegdote i kratke misli najčešće nisu zlonamerne, pa ni onda kada su ironične. Neke šale su gorke, a neke prilično samokritične. Ukrajinci se često smeju u sebi, što je znak njihove duhovne snage i mentalnog zdravlja.

Narodu te ogromne države nije stran ni crni humor, što se nekako i očekuje od zemlje koja ima černozem; Crno More i Černobilj. Zbog toga se čini umesnom aforistička šala u obliku kratkog pitanja i jednako tako kratkog odgovora. (Kako pronaći Ukrajinca? Pomoću Gajgerovog brojača.)

Najkraća književna forma na tlu Ukrajine ima dugu i bogatu tradiciju. Neki istoričari književnosti njene početke smeštaju u rani srednji vek. O dugom postojanju aforističkog načina izražavanja svedoče zbornici i antologije: Velika knjiga mudrosti (2015); Knjiga mudrosti (2016); Hiljadu citata velikih i znamenitih (2018); Večna mudrost (2019); Ukrajinska aforistika X-XX veka (2001)...

U Ukrajini se pod aforizmom, uglavnom, podrazumeva nešto drugo nego kod nas. Mi smo skloniji razigranom, lepršavom i duhovitom izražavanju. U Ukrajini se pak od aforizma uglavnom očekuje da bude ozbiljan, prosvetiteljski, motivacioni, i poučan. Ne gledaj na svet s visine, budi iznad njega.(Maksim Ničiporenko).

Zato ukrajinski autori najčešće pišu filozofske, poetske, pedagoške, religijske i moralističke rečenice koje se temelje na mudrosti, a ne na humoru: Da li želiš da se pretvaraš da si mudar? Čuti kad mudri govore. (Volodimir Kanjivec). Ovakvi aforizmi predstavljaju sintezu

književnosti i filozofije: Filozofija izložena u aforizmima je neporeciva. (Andrij Kovalj).

Prema preovlađujućem mišljenju u Ukrajini, aforizam je koncentracija tradicije, suština nacionalne egzistencije i oblik racionalnog i umetničkog shvatanja glavnih tendencija vremena: Nažalost, budućnost se približava sporije nego što prošlost odlazi. (Danilo Rudi). Aforizam je po tim tumačenjima disciplinovana misao, koja je uvežbana u ozbiljnoj intelektualnoj kulturi.

Sposobnost aforističkog razmišljanja odlikuje visokokultivisanu osobu, a sam aforizam karakteriše dubinsko značenje, formulisano estetski besprekorno: Lako je ponositi se domovinom, teško je učiniti da se ona ponosi tobom. (Andrij Kovalj). Savremena ukrajinska aforistika ima izvorište u narodnoj mudrosti i sadrži duhovnu supstancu koja čuva dela istaknutih ličnosti. Ona, istovremeno, svedoči o odnosu društvenih slojeva i grupa u ukrajinskom društvu, odnosu Ukrajinaca prema susedima izvan zemlje, kao i prema drugim narodima u samoj Ukrajini.

Ukrajinski aforizam je proizvod istorijskog postojanja i nacionalne svesti: Za Ukrajince najvažniji meridijan na svetu je onaj koji prolazi kroz Ukrajinu. (Jurij Lipa). Sadrži razumevanje prošlosti, polemiku sa sadašnjošću, apel za budućnost, a ponekad i proročanstvo: Volite Ukrajinu u sebi, a ne sebe u Ukrajini. (Volodimir Černjak).

Na drugoj strani postoje u Ukrajini i autori kratke forme koji se radije opredeljuju za satirično, karikirano i nekonvencionalno viđenje sveta: Za mnoge političare ogledalo je čudotvorna ikona. (Sergij Miridin). Oni smatraju da je humor osnovna odlika uspešnog aforizma i drže se gesla francuskog pisca Mišela Montelja: Najbolji dokaz mudrosti je uvek dobro raspoloženje. Njihov koncept

komičnog zasnovan je na uočavanju i analitičkom razmišljanju, tako da u prvi plan ističu jedinstvo i borbu suprotnosti unutar jedne suštine: U masi se i narod lako izgubi. (Jurij Baziljev). Zato je takav humor virtuozan, često i genijalan, a ironija ga samo još više naglašava: Ako ti prijatelji ne zavide, znači da ti nisu pravi prijatelji. (Volodimir Goloborotko). Za te autore i paradoks je neophodni sastojak aforizma, ono zrno soli koje rečenici daje potreban ukus. Neočekivano koje sledi posle uvodne najave predstavlja, u odnosu na književno-filozofsko pletivo, način njegovog tkanja i onaj ornament koji aforizam čini jedinstvenim i uzvišenim: Uvek treba slušati narod. Čak i kada ćuti. (Volodimir Šamša).

Pisci ove provenijencije ne izbegavaju društvenu angažovanost aforizma, naravno u meri u kojoj estetsko može da apsorbuje ideološko i političko: Sva vlast pripada onima koji tvrde da sva vlast pripada narodu. (Oleksandr Perljuk). Reč je o aforističarima koji su stvarali poslednjih decenija, posebno u periodu kada je Ukrajina stekla nezavisnost i kada su dozvoljene stvaralačke slobode. Moramo istaći da je u periodu SSSR-a, aforistika bila zamrla i da knjige aforizama gotovo nisu bile ni štampane, a to se posebno odnosi na vreme Staljinove strahovlade. Tada je sovjetskim prostorom kolala, u suštini, istinita šala sastavljena od pitanja: „Šta je sloboda govora?“ – i aforističkog odgovora: „To je svest o potrebi da se ćuti.“

Aforistika kao minimalistički žanr književnog stvaralaštva pretpostavlja skup nekoliko bitnih žanrovskih karakteristika. Mogu se razlikovati sledeći parametri definicije aforizma kao književnog žanra: 1. Prozaičnost teksta koji nema nikakvih tradicionalnih znakova umetničke fikcije: Najviše se falšira kad se pevaju ode. (Boris Revčun); 2. Krajnje informativna kratkoća – aforizam je jednak jednoj rečenici i govori, ne samo ono što je neophodno, već i manje

od toga: Traži sebe, ne samo u sebi. (Andrij Kovalj); 3. Nedostatak spoljne veze s komunikativnom situacijom – ko kaže, kada, gde, kome, zbog čega i šta: Govore: demokratija da ne bismo rekli: korupcija, kaos, nepotizam... (Oleksandr Perljuk); 4. Istaknuti (paradoksalni) sadržaj . „semantičke praznine“, što podstiče čitaoca da ih samostalno popuni: Jutro je mudrije od večeri, samo su noći sve duže. (Mihajlo Perčenko).

Mnogi aforizmi imaju sasvim očigledne metaforičke konotacije, a pojmovi u osnovi aforizma mogu se povezivati prema principu asocijativne veze. Paradoks, apsurd, jezička igra i razni oblici intertekstualnosti kreativni su principi aforističkog izražavanja. Semantičko i stilsko bogatstvo ukrajinskog aforizma svedoči o visokom stepenu veštine pisaca i predstavlja živopisan primer njihovog raskošnog dara.

Aforizmi mogu biti jezička igra koja je vrsta igre reči. Različite vrste kalambura (igranje istoimenim i dvosmislenim rečima, igranje slovnim greškama, nove tvorbe reči, semantička interakcija reči kojima se igra), osnova su jezičke šale, pa je dobra igra rečima zaista velika umetnost: Ne plaše nas teškoće razvoja, već razvoj teškoća. (Boris Krutijer).

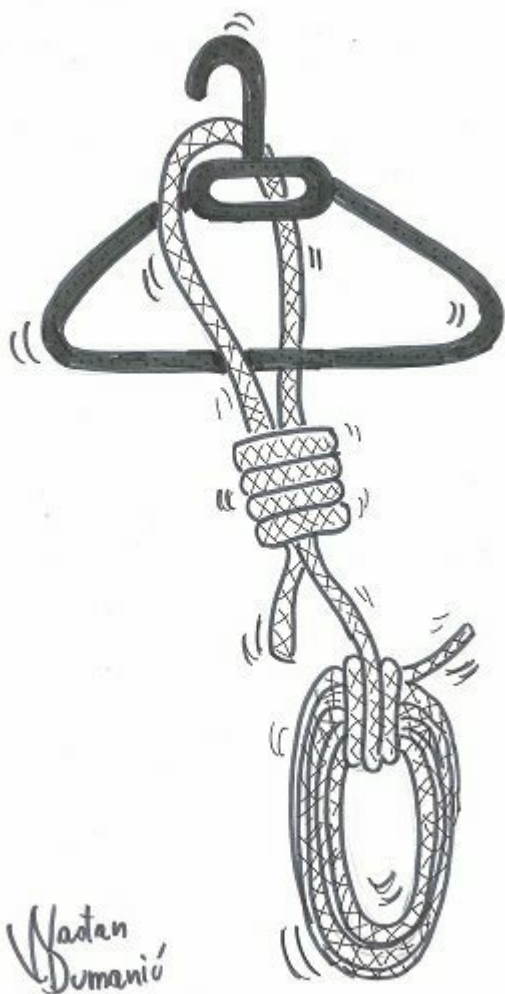
Zbog svoje minijaturnosti, aforizam se otkriva u intertekstualnim vezama uz pozivanje na izvor, citat, autora itd. Intertekstualne inkluzije predstavljaju transformaciju frazeoloških jedinica, poslovice, izreka, koja utiče na semantiku aforističkog teksta i obogaćuje ga novim značenjima: Ne kopaj drugom jamu – pravilo koje ne važi za grobare. (Emilj Krotki).

U semantičkoj strukturi aforizma može doći do kršenja uzročno-posledičnih veza, što uzrokuje alogizam koncepata i inverziju slika –

paradoks; stoga su aforizmi zasnovani na oneobičavanju koje otkriva paradoks, neočekivanost presude koja se u njima nalazi: Korupciju smo pobedili. Sad nam niko neće smetati da uzimamo mito. (Igor Sičovik).

Ukrajinski aforizmi mogu nam pomoći da bolje razumemo tu veliku zemlju i njene zamršene unutrašnje kontroverze. Možda nećemo pojmiti sve, ali rečenice poput ove koju je zapisao Volodimir Javorivski, mnogo nam objašnjavaju: Današnja Ukrajina: krik duše i ćutanje razuma.

Aleksandar Čotrić

AFORIZAM JE BUMERANG

Ukrajinci vole kazati da su duhovit narod. Nova ukrajinska književnost počinje poemom Enejida Ivama Kotljarevskog (1798). To je travestija slavne epopeje rimskog pesnika Vergilija. Veličanstvena sprdnja na račun onovremenih moćnika. Enejida se rado čitala ne samo u boljestojećim kućama, nego i na seoskim prelima. Mnogi seljaci znali su napamet velike delove poeme. I recitatori i njihovi slušaoci prepoznavali su u davnim raskalašenim bogovima i herojima svoje savremenike – od nezajažljivih lokalnih spahija i činovnika do alavih popova i vladika, sve do priglupih pokvarenjačina na carskom dvoru. Prepoznavali su ih, valjali se od smeha posmatrajući ih bez kruna i oreola, pa i bez gaća.

Nadalje, Gogolj, za Ukrajince Mikola, a za Ruse Nikolaj. I kad veliča davne Kozake, i kad se ruga manama savremenika, on u svojim delima sažima duh i mudrost mnogih pokolenja predaka, Ukrajinaca iz poltavskog kraja. Konačno Ševčenko, Kobzar, Taras za sva vremena. Kmet, akademski slikar, deset godina bespravni soldat u zauralskim stepama. Njegovi stihovi su kao strele. Zloglasni Nikolaj Prvi znao je zašto je uz presudu svojeručno dopisao; „Sa zabranom da piše i slika“. Kobzareva ubitačna satira grejala je srca miliona slobodara, robijaša i tlačanih ljudi i u carskoj Rusiji i u komunističkom savezu okupiranih republika.

Uzged, mnoge ukrajinske domove krase reprodukcija grohotne slike Ilje Rjepina „Zaporošci pišu turskom sultanu“. To znamenito pismo ovekovečio je istoimenom vrcavom pesmom francuski pesnik Gijom Apolioner (Reponsedes Cosagies Zaporogues). Kad već nije mogao da skreše savremenim sultanima, čovek je mogao da pogleda sliku i da u sebi izgovori reči koje su izazivale taj zarazni kozački smeh.

Svi ukrajinski autori zastupljeni u ovoj knjizi napajali su se navedenim izvorima. I oni koji imaju sovjetsko iskustvo, i oni koji su počeli da pišu u nezavisnoj Ukrajini, bez strahopoštovanja gledaju vlast i njene nosioce. Otadžbina za njih nije sveta krava, već krava mučenica koju nemilice muzu i deru, politički ološ i finasijski nasilnici. Čitaocu su poznate, ne samo iz viđenja i po čuvenju, okolnosti u kojima su pisani ovi aforizmi. Podmićivanje, političari-preletači, nedodirljivi tajkuni, burazerska privatizacija, lopovluk na svim nivoima, lažno rodoljublje i domoljublje, stalno obećavanje svetle budućnosti, glasanje u tuđe ime, siromaštvo penzionera, kupovina glasova, prekranje prošlosti, izmišljanje heroja i svetaca, partijska knjižica moćnija od ustava – sve to svakodnevica je, kako u Ukrajini i Rusiji, tako i u mnogim drugim državama.

Pretpostavljam da u Norveškoj, Kanadi i sličnim normalnim zemljama ovi aforizmi nikog ne bi nasmejali ni rasplakali. Svet je lep zato što je raznolik. Postkomunistički svet je zanimljiv i inspirativan. Za satiričare, još više za psihijatre. I za sociologe, bez šale. Ko ume da čita kako je napisano i da odgonetne šta stoji između redova, dobiva jasnu sliku jednog društva u previranju i lutanju. Bujanje bezakonja, uzdizanje ništarija, ponižavanje zdravog razuma, podanički mentalitet – ima li delotvornijeg nadahnuća za one koji ne pristaju da ćute?

Aforističari imaju pune ruke posla, ukoliko iste nisu u okovima. Pesnici i prozaisti mogu da se baškare na desecima i stotinama stranica. Aforističar mora pogoditi metu jednim metkom. Ako je ćorak, piši propalo. Aforizam je kao bumerang. Ukoliko ne pogodi, vraća se onom ko ga je bacio.

Mihal Ramač

BILJEŠKA O PRIREĐIVAČU

Ivo Mijo Andrić, rođen je 17.11.1948. godine u s. Čanići kod Tuzle. Osnovnu školu pohađao je u Dobrnji, Mramoru i Lipnici, srednju tehničku u Tuzli, a Fakultet političkih nauka i postdiplomski studij na Ekonomskom fakultetu u Sarajevu. Radio je u privredi, državnim institucijama i sindikatima u Bosni i Hercegovini te kraće vrijeme u hrvatskom obrazovanju. Od 2004. godine živi i stvara u Zagrebu.

Piše poeziju i prozu za djecu i odrasle, drame, eseje, književne prikaze, aforizme i epigrame. Objavio više od šezdeset knjiga poezije, proze, književnih prikaza, aforizama i epigrama te nekoliko knjiga s područja zaštite radničkih i ljudskih prava. Zastupljen u više desetaka zajedničkih knjiga, zbornika i antologija u zemlji i inozemstvu. Djela su mu prevedena na engleski, njemački, kineski, danski, slovenski, poljski, ruski, armenski, češki, slovački, rumunjski, makedonski i arapski jezik. Dobitnik je više nagrada i priznanja za književno stvaralaštvo.

Član je Društva hrvatskih književnika, Društva pisaca Bosne i Hercegovine, Hrvatskog društva književnika za djecu i mlade i Udruge hrvatskih aforista i humorista.

BILJEŠKA O ILUSTRATORIMA

Oleg Gutsol, rođen je 1964. u Novogrigorievki, Kirovograd u Ukrajini. Završio je fakultet novinarstva u Kijevu. Radi kao novinar i ilustrator. Dopisnik je i urednik više listova u Ukrajini i Bjelorusiji. Dobitnik je brojnih međunarodnih nagrada i priznanja za karikaturu.

Konstantin Kazanchev, rođen je 1956. u Oshu, Kirgistan. Grafički je dizajner i karikaturist. Predsjednik je Udruge karikaturista Ukrajine. Izlagao je na brojnim samostalnim i skupnim izložbama. Dobitnik je više desetaka međunarodnih nagrada za karikaturu, među kojima i prve nagrade Hrvatskog društva karikaturista.

BILJEŠKA O AUTORIMA POGOVORA

Aleksandar Čotrić, rođen je 1966. u Loznici. Od 1984. godine objavljuje aforizme, priče i pjesme za djecu i odrasle. Aforizmi su mu uvršteni u čitanke u osnovnim školama u Srbiji. Objavio je pedesetak autorskih knjiga, zbornika i antologija. Djela su mu prevedena na dvadeset šest jezika. Uvršten je u brojne antologije aforizma u svijetu. Dobitnik je niza međunarodnih nagrada i priznanja za aforističko i satiričko stvaralaštvo.

Mihal Ramač, rođen je 1951. u Ruskom Krsturu. Bio je istaknuti novinar, urednik pjesnik, scenarist, prevodilac i rusinsko-ukrajinski i srpski pisac. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja za novinarski i književni rad i stvaralaštvo. Objavio je tridesetak knjiga poezije i proze na rusinskom, ukrajinskom, srpskom i drugim jezicima, Preminuo je 2023. u Novom Sadu.

ZASTUPLJENI AUTORI I AUTORICE

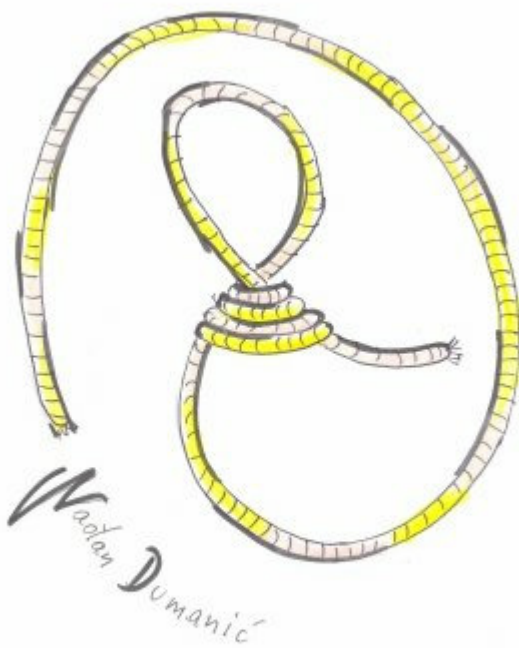
Ivo Mijo Andrić, 11
Gelij Aronov, 12
Dmitro Arsenič, 13
Josip Balaško, 14
Ivan Bašić, 15
Zoran Bašić, 16
Jurij Baziljev, 17
Đuro Bel, 20
Jurij Bereza, 22
Josip Bjeloskurski, 23
Svetislav Biljanović, 23
Florijan Bodnar, 25
Drago Bosnić, 28
Ivan Boždar, 29
Ivan Bradvica, 31
Valentin Čemeris, 32
Volodimir Černjak, 33
Jozo Čizmić, 35
Rostislav Docenko, 37
Valentin Domilj, 38
Oleksij Dominicki, 40
Ivan Drač, 42
Jandre Drmić, 45
Dragutin Dubravčić, 45
Jevgen Dudar, 46
Ante Dukić, 47
Nađan Dumanić, 49
Oleksandr Gačov, 50
Zlatko Garvanović, 52
Nikolaj Gogolj, 54
Vladimir Goloborotko, 55
Ivan Grahovec, 57

Josip Grgić, 58
Viktor Gubarev, 61
Abdurahman Halilović Ahil, 62
Viktor Ignjatenko, 64
Savo Ilić, 65
Danko Ivšinović, 67
Natalija Ivankov, 69
Grigorij Jablonski, 70
Martin Jakšić, 70
Jevgen Jaščenko, 72
Volodimir Javorivski, 73
Dražen Jergović, 74
Ivan Jurić, 76
Galina Kamenskih, 77
Pajo Kanižaj, 78
Volodimir Kanjivec, 80
Vladimir Kaplan, 81
Ivan Katić, 82
Ante Kesić, 83
Ivica Kesić, 85
Viktor Konjuhin, 86
Lina Kostenko, 87
Maksim Kostenko, 90
Roman Kovalj, 91
Roman Krikun, 93
Andrij Križanovski, 94
Emilj Krotki, 96
Boris Krutijer, 98
Oleksandar Kulić, 100
Zdravko Kurnik, 101
Srećko Lazzari, 102
Mikola Levicki, 104
Dragutin Lončar, 106
Tonka Lovrić, 107
Danica Majnarić, 109

Drago Maršić, 111
Jurij Melihov, 112
Mikola Mihaljiščenko, 114
Marinko Mijović, 115
Sergij Miridin, 117
Boris Nazansky, 118
Maksim Ničiporenko, 120
Zdenko Oreč, 121
Mara Ožić-Bebek, 123
Ante Parić Bili, 124
Mikola Pasko, 126
Zvonimir Penović, 127
Mihajlo Perčenko, 128
Oleksandr Perljuk, 131
Živko Prodanović, 133
Ladislav Radek, 134
Daniel Radočaj, 136
Boris Revčun, 137
Jurij Ribnikov, 139
Viktor Rodionov, 140
Danilo Milrud Rudi, 141
Milan Rupčić, 142
Igor Sičovik, 143
Josip Sirovec, 144
Sergij Skorobogatko, 147
Grigorij Skovoroda, 148
Emil Strniša, 149
Vasilj Stus, 150
Oleksandr Suhomlin, 151
Leonid Suhorkov, 152
Tomislav Supek, 154
Volodimir Šamša, 155
Taras Ševčenko, 157
Nikola Šimić Tonin, 158
Gorkić Taradi, 160
Zlatko Tomić, 162
Nikola Trgovčić, 164
Mihajlo Turovski, 165
Oleks Volja, 166
Viktor Vovik, 167
Ivan Vrkić, 169
Đurđa Vukelić Rožić, 170
Miroslav Vukmanić, 172
Frano Vukoja, 173
Aljoša Vuković, 175
Mladen Vuković, 176
Nedo Zuban, 179
Zdravko Žarković, 180
Darko Žigrović, 182
Mihajlo Živanecki, 183

Sadržaj

Uvodne riječi priređivača	<i>05</i>
Mudre riječi knjigu krase	<i>11</i>
Aforističke slike ukrajinskih prilika	<i>187</i>
Aforizam je bumerang	<i>193</i>
Bilješka o priređivaču	<i>195</i>
Bilješka o ilustratorima	<i>196</i>
Bilješka o autorima pogovora	<i>197</i>
Zastupljeni autori i autorice	<i>198</i>
Sadržaj	<i>200</i>

Prilog – Ugovor o korištenju digitalnih knjiga

Digitalne knjige by Impero present dopušteno je koristiti samo za osobne potrebe korisnika, čime želimo izbjeći bilo kakvu mogućnost zloupotrebe autorskih prava autora knjige. Korisnici ih mogu slobodno pregledavati, kopirati, umnožavati te pokazivati i slati prijateljima ili svim onim za koje misle da bi ih takvo što moglo zanimati, no svaka druga vrsta distribucije digitalnih knjiga ostaje isključivo i nepovredivo pravo stranice www.digitalne-knjige.com.

Nenad Grbac iz Zagreba, kao nakladnik, s jedne strane (u daljnjem tekstu: nakladnik) i posjetitelj stranice www.digitalne-knjige.com kao korisnik usluge (u daljnjem tekstu: korisnik) zaključuju klikom na link [Prijhvaćam ugovor o korištenju knjige prije njezina preuzimanja\(download\)](#), sljedeći:

UGOVOR O KORIŠTENJU DIGITALNIH KNJIGA by IMPERO present

čl. 1.

Ugovorne strane su suglasne da se digitalnim knjigama nakladnika korisnik može koristiti samo za osobne potrebe, pri tome ničim ne ugrožavajući autorska prava nakladnika i pisaca koji su nakladniku dali suglasnost da objavi njihovo djelo.

čl. 2.

U skladu s prethodnim člankom, korisnik knjigu može pregledavati, kopirati, umnožavati i slati svima onima za koje smatra da bi ih knjiga mogla zanimati, a nije mu dopušteno mijenjati sadržaj knjiga, dopunjavati ga, kao ni bilo kakva izmjena u izvornome kodu knjiga (bilo u binarnom ili izvršnom obliku).

čl. 3.

Ugovorne strane su suglasne da je svaka druga vrsta distribucije digitalnih knjiga nakladnika zabranjena odnosno isključivo i nepovredivo pravo nakladnika.

čl. 4.

Slijedom prethodnog članka zabranjena je bez znanja i suglasnosti nakladnika i pisaca bilo kakva komercijalna ili reklamna upotreba digitalnih knjiga, njihovo korištenje u državnim i privatnim ustanovama (fakultetima, školama, knjižnicama, knjižarama i slično).

čl. 5.

Temeljem članka 3. ovoga ugovora zabranjena je i distribucija digitalnih knjiga nakladnika putem elektroničkih medija i Interneta.

čl. 6.

Ovaj ugovor zaključuje se na neodređeno vrijeme, a sve sporove proizašle iz njega ugovorne strane će nastojati riješiti sporazumno, dok se u suprotnome ugovara stvarno nadležan sud u Zagrebu.

Ivo Mijo Andrić

VEDRE MISLI VODE DO SLOBODE

Zbornik hrvatskih i ukrajinskih aforista

Vlastita naklada

*Nenad Grbac
Srednjaci 22*

***Urednik:**
Nenad Grbac*

Andrić, Ivo Mijo

VEDRE MISLI VODE DO SLOBODE

Zbornik hrvatskih i ukrajinskih aforista

Humor i aforizmi

www.digitalne-knjige.com

ISBN 978-953-354-358-1

© OLEH HUTSOL
-UKRAINA-

© OLEH HUTSOL
-UKRAINA-